

Luukas

1-2 Hyvä Jumalaa rakastava ystäväni*

Jeesuksesta on kirjoitettu jo useita elämäkertoja. Tiedot on saatu niiltä, jotka ovat itse nähneet ja kertoneet hänestä muillekin.

³ Halusin kuitenkin vielä tutkia kaiken tarkasti alusta loppuun ja kertoa asiat sinulle järjestyksessä.

⁴ Huomaat, että voit luottaa siihen, mitä sinulle on opetettu.

Enkeli ilmestyy Sakariaalle

⁵ Kerron ensiksi juutalaisesta papista, Sakariaasta, joka eli siihen aikaan kun Herodes oli Juudean kuninkaana. Sakarias oli temppeleipalvelija ja kuului Abian osastoon. Hänen vaimonsa Elisabet oli juutalaista Aaronin sukua.

⁶ Sakarias ja Elisabet olivat hyviä ja hurskaita ihmisiä ja halusivat sydämestään noudattaa Jumalan lakia.

⁷ He olivat lapsettomia, sillä Elisabet ei ollut voinut saada lasta, ja nyt he molemmat olivat jo iäkkäitä.

⁸ Kerran, kun oli Abian osaston vuoro palvella temppeleissä, Sakarias oli siellä hoitamassa tehtävänsä.

⁹ Arvalla ratkaistiin, kuka saisi mennä temppelein pyhimpään osaan polttamaan suitsuketta

* **1:1-2** Jakeesta 3. Tai: »Hyvä Teofilus». Nimi merkitsee: »Jumalaa rakastava ihminen».

Herran edessä. Tämä kunnia tuli Sakariaan osaksi.

¹⁰ Jumalanpalvelukseen kokoontuneet ihmiset seisoivat toimituksen ajan temppelein pihalla ja rukoilivat.

¹¹⁻¹² Sakarias oli suitsutusalttarin ääressä. Äkkiä sen oikealle puolelle ilmestyi enkeli. Sakarias pelästyi suunnattomasti.

¹³ Enkeli sanoi: »Älä pelkää, Sakarias! Tulin kertomaan, että Jumala on kuullut rukouksesi ja vaimosi Elisabet synnyttää sinulle pojan. Sinun pitää antaa hänelle nimeksi Johannes.

¹⁴ Kun lapsi syntyy, te ja monet muutkin tulette hyvin iloisiksi. Pojasta kasvaa suuri Jumalan mies.

¹⁵ Viiniin tai väkeviin juomiin hän ei koske, ja hän on syntymästään saakka täynnä Pyhää Henkeä.

¹⁶ Hän saa monet juutalaiset kääntymään Herran, heidän Jumalansa, puoleen.

¹⁷ Johanneksessa on sama voima ja Henki kuin aikoinaan profeetta Eliassa, ja hän valmistaa ihmisiä Kristuksen tuloon. Hän opettaa heitä rakastamaan Herraa, niin kuin heidän esi-isänsä rakastivat, ja elämään niin kuin Jumala tahtoo.»

¹⁸ Sakarias sanoi enkelille: »Se on mahdotonta! Minä olen jo vanha mies, ja vaimonikin on iäkäs.»

¹⁹ Siihen enkeli sanoi: »Olen Gabriel, Jumalan palvelija. Jumala itse lähetti minut luoksesi kertomaan tämän iloisen uutisen.

²⁰ Koska et uskonut minua, menetät puhekykysi siihen asti, kunnes lapsi syntyy. Saat nähdä, että ennustukseni varmasti toteutuu.»

²¹ Väkijoukko odotti Sakariasta pihalla ja kum-masteli hänen viipymistään.

²² Kun Sakarias lopulta tuli ulos, hän ei pystynyt puhumaan, mutta hänen eleistään ihmiset ymmärsivät, että hän oli nähnyt temp-pelissä näyn.

²³ Sakarias jäi työvuoronsa loppuun asti temp-peliin ja palasi vasta sitten kotiin.

²⁴ Pian tämän jälkeen Elisabet alkoi odot-taa lasta ja eristäytyi muista ihmisistä viideksi kuukaudeksi.

²⁵ »Herra on hyvä», hän totesi onnellisena. »Enää minun ei tarvitse hävetä lapsettomuut-tani.»

Enkeli käy Marian luona

²⁶ Kuukauden kuluttua Jumala lähetti enkeli Gabrielin Nasaretiin, erääseen Galilean kaupunkiin.

²⁷ Hän ilmestyi siellä Maria-nimiselle tytölle. Maria oli neitsyt ja kihloissa kuningas Daavidin sukuun kuuluvan Joosefin kanssa.

²⁸ Enkeli tervehti Mariaa kunnioittavasti ja jatkoi: »Jumala on siunannut sinua ja on kanssasi.»

²⁹ Hämmästynyt ja pelästynyt Maria ei ymmärtänyt, miksi enkeli hänelle näin sanoi.

³⁰ »Älä pelkää, Maria», enkeli jatkoi. »Jumala on päättänyt antaa sinulle suuren siunauksen.

³¹ Alat pian odottaa lasta ja saat pojan. Anna hänen nimekseen Jeesus.

³²⁻³³ Hän on suuri, hän on Jumalan Poika. Ju-mala tekee hänestä kuninkaan niin kuin hänen

esi-isästään Daavidista, mutta Jeesuksen valtakunta, hänen Israelinsa, on ikuinen.»

³⁴ Maria kysyi enkeliltä: »Miten minä, joka olen neitsyt, voisin saada lapsen?»

³⁵ Enkeli vastasi: »Sinuun tulee Pyhä Henki; Jumalan voima valtaa sinut. Sen tähden lapsesi on pyhä Jumalan Poika.

³⁶ Sukulaisesi Elisabetin uskottiin jääneen lapsettomaksi. Kuusi kuukautta sitten hän on vanhoilla päivillään kuitenkin alkanut odottaa lasta.

³⁷ Jumalallehan on kaikki mahdollista.»

³⁸ Maria sanoi: »Olen Herran palvelija ja valmis kaikkeen, mitä hän tahtoo. Tapahtukoon niin kuin sanot.» Silloin enkeli hävisi hänen näkyvistään.

³⁹⁻⁴⁰ Maria halusi tavata Elisabetin ja lähti muutaman päivän kuluttua tämän kotikaupunkiin Juudean vuorille.

⁴¹ Kun Maria tervehti Elisabetia, tämä tunsi lapsensa liikahtavan ja tuli täyteen Pyhää Henkeä.

⁴² Elisabet huudahti Marialle iloisesti: »Jumala on siunannut sinua enemmän kuin ketään muuta naista! Lapsestasi kiitetään ja ylistetään Jumalaa.

⁴³ On suuri kunnia, että Herrani äiti tulee tapaamaan minua.

⁴⁴ Kun tulit sisään ja kuulin äänesi, lapsenikin liikahti ilosta.

⁴⁵ Sinä uskoit Jumalan pitävän sanansa, ja siksi hän on antanut sinulle tämän suuren siunauksen.»

⁴⁶⁻⁴⁷ Maria vastasi: »Ylistän lakkaamatta Jumalaa ja iloitsen Pelastajastani!

⁴⁸ Halusin palvella häntä, ja hän muisti minua, tavallista tyttöä. Kaikki tulevat sukupolvet sanovat minua Jumalan siunaamaksi.

⁴⁹ Pyhä, kaikkivaltias Jumala on tehnyt minulle jotain suurta.

⁵⁰ Hän osoittaa sukupolvesta toiseen hyvyttä jokaiselle, joka kunnioittaa häntä.

⁵¹ Miten valtava on hänen voimansa! Hän on nöyryyttänyt ylpeät,

⁵² syössyt hallitsijat valtaistuimilta ja asettanut vaatimattomat kunniaan.

⁵³ Hän on ruokkinut nälkäiset sydämet, mutta lähettänyt rikkaat tyhjinä pois.

⁵⁴ Ihmeellisesti hän on auttanut palvelijaansa Israelia.

⁵⁵ Hän lupasi esi-isillemme – Aabrahamille ja hänen jälkeläisilleen – että armahtaisi heidät ikuisiksi ajoiksi, eikä ole unohtanut lupaustaan.»

⁵⁶ Maria oli Elisabetin luona kolmisen kuukautta ennen kuin palasi kotiinsa.

Johannes Kastaja syntyy

⁵⁷ Elisabetin odotusaika kului loppuun, ja hänelle syntyi poika.

⁵⁸ Naapurit ja sukulaiset saivat pian kuulla, miten hyvä Jumala oli ollut Elisabetille, ja kaikki olivat iloisia.

⁵⁹ Kun lapsi oli kahdeksan päivän ikäinen, sukulaiset ja ystävät saapuivat ympärileikkausjuhlaan. He ajattelivat, että lapsen nimeksi pantaisiin isän mukaan Sakarias.

60 Mutta Elisabet sanoikin yllättäen: »Ei hänestä tehdä Sakariasta, vaan Johannes.»

61 Vieraat ihmettelivät: »Eihän suvussanne ole ketään sennimistä.»

62 Viittomalla he kysyivät asiaa lapsen isältä.†

63 Sakarias pyysi kirjoitusvälineet ja kirjoitti kaikkien hämmästykseksi: »Hänen nimensä on Johannes.»

64 Heti tämän jälkeen hän pystyi taas puhumaan, ja ensimmäiseksi hän alkoi kiittää Jumalaa.

65 Koko paikkakunta joutui ihmetyksen valtaan, ja tapauksesta puhuttiin kaikkialla Juudean vuoristoalueella.

66 Jokainen, joka kuuli siitä, jäi kyselemään mielessään, mitä tästä lapsesta oikein tulee. Herra näytti aivan erityisellä tavalla olevan hänen kanssaan.

67 Sakarias täyttyi Pyhällä Hengellä ja sai Jumalalta sanoman:

68 »Ylistäkää Herraa, Israelin Jumalaa, joka on tullut kansansa luo ja ostanut sen vapaaksi.

69 Hän lähettää meille Pelastajan, joka kuuluu hänen palvelijansa Daavidin kuningassukuun.

70-71 Ovathan Jumalan pyhät profeetat ilmoittaneet jo aikoja sitten, että hän on luvannut pelastaa meidät kaikkien vihollistemme käsistä.

72-73 Jumala on ollut hyvä esi-isillemme. Kun hän antoi Aabrahamille pyhän lupauksen, hän myös piti sanansa.

† 1:62 Sakarias oli nähtävästi menettänyt myös kuulonsa eikä ainoastaan puhekykyään.

⁷⁴⁻⁷⁵ Saimme etuoikeuden palvelle Jumalaa koko elämämme oikeamielisinä ilman moitteen sijaa ja vihollisia pelkäämättä.

⁷⁶ Pieni poikani, sinusta tulee suuren Jumalan profeetta. Sinä valmistat tietä Herralle.

⁷⁷ Kerrot hänen kansalleen, miten se voi saada syntinsä anteeksi ja pelastua.

⁷⁸⁻⁷⁹ Jumalan armo tekee tämän mahdolliseksi. Meille pimeässä, kuoleman varjossa, eläville ihmisille alkaa valjeta aamu, ja voimme nähdä rauhan tien.»

⁸⁰ Poika kasvoi Jumalan lapsena. Tultuaan aikuiseksi hän oleskeli autiomaassa ennen kuin alkoi julkisen toimintansa Israelin kansan keskuudessa.

2

Jeesus syntyy

¹ Rooman keisari Augustus päätti näihin aikoihin, että koko valtakunnassa* oli toimitettava väestönlaskenta.

² Se suoritettiin, kun Kyrenius oli Syyrian maaherrana.

³ Jokaisen piti matkustaa henkikirjoitusta varten sille paikkakunnalle, josta hänen sukunsa oli lähtöisin.

⁴ Koska Joosef kuului Daavidin sukuun, hänen oli mentävä Juudean Betlehemiin – sehän oli kuningas Daavidin kotikaupunki. Joosef itse asui Galilean Nasaretissa.

⁵ Hän otti matkalle mukaan morsiamensa Marian, joka odotti lasta.

* **2:1** Sananmukaisesti: »maailmassa».

6 Kun he olivat Betlehemissä, lapsi syntyi.

7 Se oli poika. Maria kääri lapsen, esikoisensa, kapaloihin ja pani eläinten seimeen, sillä kaikki kaupungin majoituspaikat olivat täynnä.

8 Samana yönä oli muutamia paimenia kylän ulkopuolella vartioimassa lammaslauvoja.

9 Yhtäkkiä heidän keskelleen ilmestyi enkeli, ja Herran kirkkaus valaisi koko tienoon. Paimenet pelästyivät suunnattomasti,

10 mutta enkeli rauhoitti heitä.

»Älkää pelätkö!» hän sanoi. »Saatte kuulla kaikkien aikojen iloisimman uutisen. Se koskee jokaista ihmistä.

11 Betlehemissä[†] on tänä yönä syntynyt Vapah-taja – Messias, Herra!

12 Voitte mennä katsomaan häntä: lapsi nukkuu kapaloituna eläinten seimessä.»

13 Yhtäkkiä enkelin seuraan liittyi kokonainen taivaan armeija, joka kiitti Jumalaa:

14 »Kunnia korkeuden Jumalalle. Rauha maan ihmisille, joita Jumala rakastaa!»

15 Kun enkelijoukko oli palannut taivaaseen, paimenet sanoivat toisilleen: »Mennään heti Betleheemiin katsomaan ihmettä, josta Jumala ilmoitti meille.»

16 He juoksivat kaupunkiin ja löysivät Marian ja Joosefin. Seimessä todellakin oli vastasyntynyt lapsi!

17 Paimenet kertoivat kaikille, mitä oli tapahtunut ja mitä enkeli oli sanonut heille lapsesta.

[†] 2:11 Sananmukaisesti: »Daavidin kaupungissa».

18 Ihmiset hämmästyivät kuullessaan heidän kertomuksensa,

19 mutta Maria painoi tapahtumat hiljaa mieleensä ja mielti niitä usein.

20 Paimenet menivät takaisin laumansa luo. He ylistivät Jumalaa enkelien tuomasta ilosanomasta ja siitä, että olivat saaneet nähdä lapsen aivan niin kuin enkeli oli luvannut.

21 Kahdeksan päivää myöhemmin oli lapsen ympärileikkaus. Hänen nimekseen tuli Jeesus. Tämän nimenhän hän oli saanut enkeliltä jo ennen kuin Maria alkoi häntä odottaa.

22 Mooseksen laki vaati äitiä uhraamaan temppelessä lapsen syntymän jälkeen puhdistusuhrin. Kun Joosef ja Maria lähtivät tämän vuoksi Jerusalemiin, he veivät samalla Jeesuksen Herran eteen,

23 sillä Jumala oli laissaan määrännyt, että jokainen esikoispoika on omistettava Herralle.

24 Jeesuksen vanhempien puhdistusuhrina oli lain mukaan »kaksi metsäkyyhkystä tai kyyhky-senpoikasta».

25 Temppelessä oli silloin myös Simeon-niminen jerusalemilainen. Hän oli hurskas, Jumalaa pelkäävä ja Pyhän Hengen täyttämä mies, joka jatkuvasti odotti Messiaan[‡] tuloa.

26 Pyhä Henki oli ilmoittanut hänelle, että hän ennen kuolemaansa näkisi Jumalan lähettämän Messias-kuninkaan.

27 Nyt Henki oli ohjannut hänet temppeeliin, ja kun Maria ja Joosef lainkuulaisina toivat lastaan Herran eteen,

[‡] 2:25 Sananmukaisesti: »Israelin lohdutuksen».

28 Simeon otti Jeesuksen syliinsä ja ylisti Jumalaa.

29-30-31 »Herra, nyt voin kuolla rauhassa, sillä olet täyttänyt lupauksesi», hän sanoi. »Olen nähnyt Vapahtajan, jonka annoit maailmalle.

32 Hän on kaikkien kansojen valo ja oman kansasi Israelin kunnia.»

33 Joosef ja Maria seisoivat vieressä ja ihmettelivät kuullessaan, mitä Simeon sanoi Jeesuksesta.

34-35 Simeon siunasi heidät ja sanoi vielä Marialle: »Joudut kärsimään paljon, sillä monet israelilaiset kääntävät selkänsä pojalleni – omaksi onnettomuudekseen. Toisille taas hän on heidän suurin ilonsa, ja monet salaiset ajatukset paljastuvat.»

36-37 Tempelissä oli sinä päivänä myös 84-vuotias profeetta Hanna. Hänen isänsä oli juutalaiseen Asserin heimoon kuuluva Fanuel. Hanna oli aikoinaan mennyt nuorena naimisiin, mutta jäänyt leskeksi seitsemän avioliittovuoden jälkeen. Hän oli jatkuvasti tempelissä, rukoili yötä päivää ja paastosi usein.

38 Kun Simeon puhui Marian ja Joosefin kanssa, Hannakin tuli heidän luokseen. Hän kiitti Jumalaa ja kertoi kaikille, jotka odottivat Jerusalemin vapaaksi lunastajaa:§ Messias oli nyt tullut!

Lapsi kasvaa

§ 2:38 Juutalaiset odottivat poliittista Messias-kuningasta, jonka toivottiin vapauttavan heidät Rooman vallasta.

39 Kun Jeesuksen vanhemmat olivat tehneet sen, mitä Jumalan laki vaati, he palasivat kotinsa Galilean Nasaretiin.

40 Siellä lapsesta kasvoi voimakas ja viisas poika, jota Jumala runsaasti siunasi.

41 Jeesuksen vanhemmat kävivät joka vuosi Jerusalemin pääsiäisjuhilla.

42 Kun Jeesus oli kaksitoistavuotias, perhe kävi taas Jerusalemissa.

43 Juhlien päätyttyä Joosef ja Maria lähtivät paluumatkalle, mutta Jeesus jäi heidän huomaamattaan Jerusalemiin.

44 Ensimmäisenä päivänä vanhemmat eivät osanneet kaivata häntä. He olettivat, että hän oli ystäviensä kanssa muiden matkalaisten joukossa. Kun Jeesusta ei illallakaan näkynyt, Joosef ja Maria alkoivat kysellä häntä tuttavilta ja sukulaisilta,

45 mutta kukaan ei tiennyt pojasta. Vanhempien oli palattava Jerusalemiin etsimään häntä.

46 Vasta kolmen päivän kuluttua he löysivät pojan. Hän istui temppelissä keskustelemassa lainopettajien kanssa.

47 Kaikki ihmettelivät hänen käsityskykyään ja vastauksiaan.

48 Joosef ja Maria eivät tienneet mitä ajatella, kun näkivät hänen istuvan siellä kaikessa rauhassa.* »Miksi sinä teit meille tämän?» Maria kysyi. »Isä ja minä olemme olleet huolisamme ja etsineet sinua joka paikasta.»

* 2:48 Sisältyy ajatukseen.

49 »Mutta miksi teidän piti minua etsiä?» Jeesus kysyi. »Ettekö tienneet, että täällähän minä olisin – Isäni talossa?»

50 Isä ja äiti eivät ollenkaan ymmärtäneet, mitä hän tarkoitti.

51 Jeesus palasi sitten vanhempiensa kanssa Nasaretiin ja oli heille tottelevainen. Hänen äitinsä painoi myös tämän tapahtuman mieleensä.

52 Jeesus kasvoi ja kehittyi sekä Jumalan että ihmisten rakastamana.

3

Johannes aloittaa työnsä

1-2 Tiberius oli keisarina viidettätoista vuotta, kun Sakariaan poika Johannes sai autiomaassa Jumalalta viestin. Tähän aikaan Pilatus oli Juudean maaherrana ja Herodes hallitsi Galileaa, Herodeksen veli Filippus Itureaa ja Trakonitia ja Lysanias Abilenea. Juutalaisten ylipappena olivat Hannas ja Kaifas.

3 Johannes alkoi kulkea Jordanin molemmilla rannoilla paikasta toiseen. Hän julisti ihmisille, että saadaksean Jumalan anteeksiantamuksen heidän oli hylättävä syntinsä ja palattava Jumalan luo. Tämän merkiksi heidän oli otettava kaste.*

4 Profeetta Jesaja oli ennustanut Johanneksesta: »Autiomaasta kuuluu hänen äänensä: 'Tehkää tie, jota Herra voi kulkea. Leventäkää polku häntä varten.

* **3:3** Tai: »parannuksen kaste syntien anteeksi saamiseksi».

5 Tasoittakaa vuoret, täyttäkää laaksot, oikaiskaa mutkat ja raivatkaa kivikot!

6 Silloin koko ihmiskunta saa nähdä Jumalan lähettämän Vapahtajan.’»

7 Johannes puhui niille, jotka tulivat kastettaviksi: »Te käärmeet! Tahdotte saada kasteen, koska ette halua joutua kadotukseen, mutta ette käänny tosissanne Jumalan puoleen.

8 Teidän elämästänne näkyy, oletteko tehneet parannuksen. Älkää luulko selviävänne sillä, että olette Aabrahamin jälkeläisiä. Se ei riitä. Jumala voi tehdä Aabrahamille lapsia näistä autiomaan kivistä!

9 Tuomion kirves on valmiina, ja jokainen puu, josta ei saada hyviä hedelmiä, hakataan poikki ja poltetaan.»

10 »Mitä meidän sitten on tehtävä?» ihmiset kysyivät.

11 Hän vastasi: »Jos sinulla on kaksi paitaa, anna toinen jollekin köyhälle. Jos sinulla on ruokaa, anna sitä niille, joilla on nälkä.»

12 Myös jotkut veronkantajat tulivat kastettaviksi ja kysyivät: »Miten voimme todistaa, että olemme luopuneet synneistämme?»

13 »Olkaa rehellisiä», hän vastasi. »Älkää kerätkö veroa enempää kuin Rooman[†] hallinto teiltä vaatii.»

14 »Mitä meidän on tehtävä?» kysyivät muutamamat sotilaat.

Johannes vastasi: »Älkää kiristäkö rahaa uhaten tai väkivalloin vaan tyytykää

[†] 3:13 Sisältyy ajatukseen.

palkkaanne. Älkää syyttäkö ketään vastoin parempaa tietoaanne.»

¹⁵ Siihen aikaan odotettiin yleisesti, että Messias tulisi pian, ja ihmiset pohtivat, oliko Johannes itse Messias. Tämä oli joka puolella yleisenä puheenaiheena.

¹⁶ Johannes vastasi kysyjille: »Minä kastan vain vedellä, mutta pian tulee toinen, jolla on enemmän valtaa kuin minulla – oikeastaan en kelpaisi edes irrottamaan hänen sandaaliensa nauhoja. Hän kastaa teidät tulella, Pyhällä Hengellä.

¹⁷ Hän erottelee jyvistä akanat ja polttaa ne ikuisessa tulessa, mutta kokoaa jyvät aittaan.»

¹⁸ Johannes käytti usein tällaisia varoitavia esimerkkejä julistaessaan ihmisille hyvää uutista. (

¹⁹ Myöhemmin Johannes arvosteli julkisesti Galilean hallitsijaa Herodesta siitä, että tämä otti itselleen veljensä vaimon Herodiaan ja teki monenlaista muutakin vääryyttä.

²⁰ Silloin Herodes panetti Johanneksen vankilaan.)

²¹ Eräänä päivänä Jeesus itse tuli kansanjoukon mukana Johanneksen kastettavaksi. Kun hän rukoili kasteen jälkeen,

²² Pyhä Henki laskeutui taivaasta hänen ylleen kuin kyyhkynen. Samalla ylhäältä kuului ääni: »Sinä olet minun rakas poikani, minun silmäteräni.»

Jeesuksen suku

²³ Kun Jeesus aloitti julkisen toimintansa, hän oli noin kolmikymmenvuotias. Häntä pidettiin Joosefin poikana.

Joosefin isä oli Eeli,

²⁴ Eelin isä oli Mattat,

Mattatin isä oli Leevi,

Leevin isä oli Melki,

Melkin isä oli Jannai,

Jannain isä oli Joosef,

²⁵ Joosefin isä oli Mattatias,

Mattatiaan isä oli Aamos,

Aamoksen isä oli Naahum,

Naahumin isä oli Esli,

Eslin isä oli Naggai,

²⁶ Naggain isä oli Maahat,

Maahatin isä oli Mattatias,

Mattatiaan isä oli Semein,

Semeinin isä oli Joosek,

Joosekin isä oli Jooda,

²⁷ Joodan isä oli Johanan,

Johananin isä oli Reesa,

Reesan isä oli Serubbaabel,

Serubbaabelin isä oli Sealtiel,

Sealtielin isä oli Neeri,

²⁸ Neerin isä oli Melki,

Melkin isä oli Addi,

Addin isä oli Koosam.

Koosamin isä oli Elmadam,

Elmadamin isä oli Eer,

²⁹ Eerin isä oli Joosua,

Joosuan isä oli eli Elieser,

Elieserin isä oli Joorim,

Joorimin isä oli Mattat,

Mattatin isä oli Leevi,

³⁰ Leevin isä oli Simeon,
Simeonin isä oli Juuda,
Juudan isä oli Joosef,
Joosefin isä oli Joonam,
Joonamin isä oli Eljakim,
³¹ Eljakimin isä oli Melea,
Melean isä oli Menna,
Mennan isä oli Mattatan,
Mattatanin isä oli
Naatan,
Naatanin isä oli Daavid,
³² Daavidin isä oli Iisai,
Iisain isä oli Oobed,
Oobedin isä oli Booas,
Booan isä oli Selah,
Selahin isä oli Nahson,
³³ Nahsonin isä oli Amminadab,
Amminadabin isä oli Admin,
Adminin isä oli Arni,
Arnin isä oli Hesron,
Hesronin isä oli Peres,
Pereksen isä oli Juuda,
³⁴ Juudan isä oli Jaakob,
Jaakobin isä oli Iisak,
Iisakin isä oli Aabraham,
Aabrahamin isä oli Terah,
Terahin isä oli Naahor,
³⁵ Naahorin isä oli Serug,
Serugin isä oli Regu,
Regun isä oli Peleg,
Pelegin isä oli Eeber,
Eeberin isä oli Selah,
³⁶ Selahin isä oli Kainam,
Kainamin isä oli Arpaksad,

Arpaksadin isä oli Seem,
Seemin isä oli Nooa,
Nooan isä oli Lemek,
³⁷ Lemekin isä oli Metusalah,
Metusalahin isä oli Eenok,
Eenokin isä oli Jaaret,
Jaaretin isä oli Mahalalel,
Mahalalelin isä oli Keenan,
³⁸ Keenanin isä oli Enos,
Enoksen isä oli Seet,
Seetin isä oli Aadam,
Aadamin isä oli Jumala.

4

Jeesus ja kiusaaja

¹⁻² Jeesus lähti Jordanilta täynnä Pyhää Henkeä, ja Henki vei hänet Juudean kuivaan autiomaahan. Siellä saatana kiusasi häntä neljäkymmentä päivää. Hän ei syönyt koko aikana mitään ja hänellä oli kova nälkä.

³ Kiusaaja sanoi: »Jos olet Jumalan Poika, käske tämän kiven muuttua leiväksi.»

⁴ Mutta Jeesus vastasi: »Raamatussa on sanottu: 'Ihminen ei elä pelkästä leivästä'.»*

⁵ Sitten saatana näytti hänelle yhdessä vilauksessa kaikki maailman valtakunnat

⁶⁻⁷ ja lupasi: »Annan sinulle kaikki nämä maat ja niiden loiston ja rikkaudet, sillä ne ovat minun, ja voin lahjoittaa ne kenelle haluan. Sinun täytyy vain polvistua eteeni ja palvoa minua.»

* **4:4** 5 Moos. 8:3.

⁸ Jeesus vastasi: »Yksin Jumalaa meidän on palvottava, Raamattu sanoo niin.»

⁹⁻¹⁰⁻¹¹ Sitten saatana vei hänet Jerusalemin temppelin katolle ja sanoi: »Jos olet Jumalan Poika, hyppää alas! Raamattuhan sanoo, että Jumala lähettää enkelinsä varjelemaan sinua, niin ettet murskaudu kivikkoon.»

¹² Jeesus vastasi: »Raamattu sanoo myös: 'Älkää koetelko Jumalan kärsivällisyyttä'†.»

¹³ Kiusattuaan Jeesusta kyllikseen saatana jätti hänet joksikin aikaa rauhaan.

Jeesus aloittaa julkisen toiminnan

¹⁴⁻¹⁵ Jeesus oli Galileaan palatessaan täynnä Pyhän Hengen voimaa. Hän tuli pian koko seudulla kuuluisaksi synagogissa pitämistään puheista, ja kaikki ylistivät häntä.

¹⁶ Tultuaan kotikaupunkiinsa Nasaretiin hän meni tapansa mukaan juutalaisten pyhäpäivänä‡ synagogaan ja nousi lukemaan Raamattua.

¹⁷ Hänelle ojennettiin profeetta Jesajan kirja, ja hän avasi sen tällaisesta kohdasta:

¹⁸⁻¹⁹ »Herran Henki on ylläni; hän on valinnut minut viemään ilosanomaa köyhille, julistamaan vapautusta vangeille, antamaan sokeille näön, vapauttamaan sorretut ja siunaamaan jokaista, joka tulee hänen luokseen.»§

²⁰ Hän sulki kirjan, ojensi sen takaisin avustajalle ja istuutui kaikkien katsoessa häneen.

† **4:12** Sananmukaisesti: »Älä kiusaa Herraa, Jumalaasi.»

‡ **4:16** Sananmukaisesti: »sapattina» (= lauantai). § **4:18-19** Sananmukaisesti: »käskenyntä kuuluttaa Herran otollista vuotta».

²¹ Sitten hän lisäsi: »Tämä Raamatun kohta on tänään toteutunut!»

²² Jeesuksen hyvät sanat ihastuttivat läsnäolijoita ja he kyselivät hämmästyneinä: »Miten hän voi noin puhua? Eikö hän ole Joosefin poika?»

²³ Mutta hän sanoi: »Ehkä tahdotte soveltaa minuun sananlaskua 'Parantaja, paranna itsesi' ja kysytte, miksi en tee täällä kotikaupungissani samanlaisia ihmeitä kuin Kapernaumissa.

²⁴ Mutta väitän - ja olen aivan vakavissani - ettei kukaan profeetta ole hyväksytty kotipaikkakunnallaan.

²⁵⁻²⁶ Muistatteko esimerkiksi, kun profeetta Elia teki ihmeen auttaessaan Sarpatin leskeä, joka oli siidonilainen? Monet juutalaiset lesket olisivat silloin tarvinneet apua, sillä kolmeen ja puoleen vuoteen ei ollut satanut yhtään, ja kansa kärsi nälkää. Mutta Eliaa ei lähetetty heidän luokseen.

²⁷ Tai ajatelkaa profeetta Elisaa, joka paransi syyrialaisen Naemanin eikä niitä monia juutalaisia lepratautisia, jotka myös olisivat tarvinneet apua.»

²⁸ Tämä Jeesuksen puhe sai kuulijat raivoihinsa.

²⁹ Kaupunki oli rakennettu vuorelle, ja nyt he alkoivat työntää Jeesusta edellään kohti jyrkänteen reunaa syöstäkseen hänet alas.

³⁰ Mutta hän käveli väkijoukon läpi ja lähti pois heidän luotaan.

³¹ Sitten hän palasi Kapernaumiin, erääseen Galilean kaupunkiin, ja saarnasi sen synagogassa joka pyhäpäivä.

32 Täälläkin ihmiset olivat hämmästyneitä hänen puheistaan, sillä hänen sanoissaan oli Jumalan voima.

33 Kerran Jeesuksen opettaessa synagogassa eräs riivaajahengen vallassa oleva mies alkoi huutaa hänelle:

34 »Pois täältä! Meillä ei ole mitään tekemistä sinun kanssasi, Jeesus Nasaretilainen. Olet tullut tuhoamaan meidät. Tiedän kyllä, että olet Jumalan pyhä Poika.»

35 Jeesus keskeytti hänet jyrkästi. »Ole hiljaa ja lähe tästä miehestä», hän käski demonia. Väkijoukon silmien edessä henki kaatoi miehen lattialle ja lähti sitten hänestä vahingoittamatta häntä enempää.

36 Ällistyneenä ihmiset kyselivät: »Miten Jeesus saa pahat hengetkin tottelemaan sanaansa?»

37 Tieto siitä, mitä hän oli tehnyt, levisi seudulla kulovalkean tavoin.

38 Lähdettyään sinä päivänä synagogasta Jeesus meni Simonin kotiin. Tämän anoppi oli hyvin sairaana kovassa kuumeessa. »Etkö voisi parantaa häntä!» kaikki pyysivät.

39 Jeesus seiso i sairaan vuoteen vieressä ja käski kuumetta lähtemään. Heti naisen ruumiinlämpö laski normaaliksi, ja hän nousi vuoteesta ja valmisti heille aterian*.

40 Illalla auringon laskettua kaikki kyläläiset toivat sairaita omaisensa Jeesuksen luo. Kun hän kosketti sairaita, he kaikki paranivat.

* 4:39 Sananmukaisesti: »palveli heitä».

⁴¹ Jotkut olivat pahojen henkien vallassa, ja Jeesuksen käskystä demonit lähtivät heistä huutaen: »Sinä olet Jumalan Poika!» Mutta koska ne tiesivät, että hän oli Kristus, hän käski niiden olla hiljaa.

⁴² Aikaisin seuraavana aamuna hän lähti asumattomaan paikkaan. Kansa etsi häntä joka puolelta, ja löydettyään hänet lopulta ihmiset pyysivät, ettei hän lähtisi Kapernaumista mihinkään.

⁴³ Mutta hän vastasi: »Minun on vietävä muuallekin hyvä uutinen Jumalan valtakunnasta, sillä sitä varten minut on lähetetty.»

⁴⁴ Ja hän jatkoi kulkemistaan pitkin Galileaa ja piti puheita eri synagogissa.

5

Jeesus valitsee ensimmäiset oppilaansa

¹ Kun Jeesus eräänä päivänä puhui Genezaretin järven rannalla, suuret väkijoukot tunkeutuivat hänen lähelleen kuulemaan Jumalan sanaa.

² Hän näki vedenrajassa kaksi tyhjää venettä; kalastajat olivat huuhtelemassa verkkojaan.

³ Jeesus nousi toiseen veneeseen ja pyysi sen omistajaa, Simonia, työntämään sen vähän kauemmaksi rannasta, että hän voisi veneessä istuen puhua väkijoukoille.

⁴ Lopetettuaan puheensa Jeesus sanoi Simonille: »Menkää nyt syvemmälle ja heittäkää verkkonne veteen, niin saatte paljon kalaa!»

⁵ Simon vastasi: »Herra, olemme tehneet koko viime yön turhaa työtä. Mutta voimmehan yrittää uudestaan sieltä, mistä sanoit.»

⁶ Tällä kertaa he saivat niin paljon kalaa, että verkot repeilivät.

⁷ He huusivat tovereitaan tulemaan toisella veneellä apuun, ja molemmat veneet olivat pian niin täynnä kaloja, että ne olivat vähällä upota.

⁸ Nähtyään, mitä oli tapahtunut, Simon Pietari heittäytyi polvilleen Jeesuksen eteen ja sanoi: »Herra, lähde pois täältä, sillä minä olen liian syntinen sinun lähellesi.»

⁹⁻¹⁰ Hän ja hänen toverinsa, Sebedeuksen pojat Jaakob ja Johannes, olivat pelästyneet saaliin suuruuden tähden.

Jeesus vastasi: »Älä pelkää! Tästä lähtien saat kalastaa ihmisiä!»

¹¹ Tultuaan rantaan miehet jättivät heti kaiken ja lähtivät Jeesuksen mukaan.

Monet sairaat paranevat

¹² Jeesus kävi eräänä päivänä kaupungissa, jossa oli pitkälle edennyttä lepraä sairastava mies. Nähdessään Jeesuksen sairas heittäytyi hänen eteensä ja painoi kasvonsa maahan. Siinä hän kerjasi, että Jeesus parantaisi hänet.

»Herra, jos vain tahdot, voit puhdistaa minusta kaikki lepran jäljetkin», hän sanoi.

¹³ Jeesus ojensi kätensä, kosketti miestä ja sanoi: »Tietysti tahdon. Tule terveeksi.» Lepra parani heti.

¹⁴ Jeesus lähetti miehen pois ja kielsi häntä puhumasta tapahtuneesta. Hänen oli kyllä käytävä juutalaisen papin tarkastettavana.

»Uhraa mitä Mooseksen laki säättää leprasta parantuneille», Jeesus sanoi. »Siten osoitat kaikille olevasi terve.»

¹⁵ Tieto Jeesuksen voimasta levisi yhä laajemmalle, ja sankat joukot tulivat kuuntelemaan häntä ja hänen parannettavikseen.

¹⁶ Mutta usein hän vetäytyi asumattomaan paikkaan rukoilemaan.

¹⁷ Muutamia fariseusten jyrkän uskonnollisen puolueen jäseniä ja lainopettajia istui eräänä päivänä kuuntelemissa, kun Jeesus opetti. (Näitä miehiä näytti ilmaantuvan paikalle kaikista Galilean ja Juudean kylistä ja Jerusalemistasta asti.) Jeesus paransi ihmisiä Jumalan voimalla.

¹⁸⁻¹⁹ Silloin paikalle kannettiin halvautunutta miestä. Kantajat yrittivät tunkeutua väkijoukon läpi Jeesuksen luo, mutta se oli mahdotonta. Niinpä kantajat kiipesivät katolle, irrottivat muutamia tiiliä ja laskivat sairaan makuumatton avulla aukosta suoraan Jeesuksen eteen.

²⁰ Nähdessään kantajien uskon Jeesus sanoi halvautuneelle miehelle: »Ystäväni, olet saanut syntisi anteeksi.»

²¹ Fariseukset ja lainopettajat alkoivat puhua keskenään: »Kuka hän oikein luulee olevansa? Tuo on jumalanpilkkaa! Eihän kukaan muu kuin Jumala voi antaa syntejä anteeksi.»

²² Jeesus tiesi, mitä he ajattelivat, ja vastasi: »Miksi tämä on jumalanpilkkaa?

²³ Eikö ole vaikeampaa antaa hänen syntinsä anteeksi kuin parantaa hänet?

²⁴ Saatte nähdä, että minulla* on valta antaa

* **5:24** Sananmukaisesti: »Ihmisen Pojalla».

syntejä anteeksi, kun parannan hänet.»

Sitten Jeesus sanoi halvautuneelle: »Nouse, ota mattosi ja mene kotiin.»

²⁵ Kaikkien katsellessa mies hyppäsi heti pystyyn, otti maton ja lähti kotiinsa Jumalaa kiittäen.

²⁶ Kunnioitus ja pelko tarttui kaikkiin paikalla oleviin. He ylistivät Jumalaa ja toistelivat: »Olemme nyt nähneet jotain hyvin merkillistä.»

²⁷ Lähtiessään myöhemmin kaupungista Jeesus näki tulliasemalla veronkantajan, joka istui omalla paikallaan. Kaikki tiesivät veronkantajien pettävän ihmisiä. Tämän miehen nimi oli Leevi. Jeesus sanoi hänelle: »Tule minun oppilaakseni.»

²⁸ Leevi jätti silloin kaiken ja lähti hänen mukaansa.

²⁹ Leevi piti pian kotonaan juhlat, joissa kunniaavieraana oli Jeesus. Mukana oli monia Leevin työtovereita ja muita vieraita.

»Asiantuntijat» moittivat Jeesusta

³⁰ Fariseukset ja lainopettajat tulivat myrtyneinä sanomaan Jeesuksen oppilaille siitä, että hän aterioi huonomaineisten ihmisten luona.

³¹ Jeesus vastasi heille: »Sairas tarvitsee lääkäriä, eivät terveet.

³² Olen tullut kutsumaan syntisiä, että he kääntyisivät synneistään, enkä viettämään aikaani niiden kanssa, jotka pitävät itseään jo tarpeeksi hyvinä.»

³³ Sitten he sanoivat siitä, että Jeesuksen oppilaat eivät paastonneet: »Johannes Kastajan

oppilaat paastoavat ja rukoilevat jatkuvasti, samaten fariseusten oppilaat. Miksi sinun oppilaasi syövät ja juovat?»

³⁴ Jeesus sanoi: »Eihän nyt häissä paastota!

³⁵ Mutta tulee päivä, jona sulhanen surmataa†, ja silloin häävieraat paastoavat.»

³⁶ Jeesus käytti sitten tällaista vertausta: »Kukaan ei leikkaa kutistamattomasta kankaasta tilkkua vanhojen vaatteiden paikaksi, sillä tällainen tilkku vain repii vanhan vaatteen uudestaan.

³⁷ Kukaan ei myöskään pane uutta viiniä vanhoihin nahkaleileihin, sillä uusi viini halkaisee vanhan nahan ja valuu maahan.

³⁸ Uusi viini on pantava uusiin leileihin.

³⁹ Mutta kukaan, joka on juonut vanhaa viiniä, ei näytä haluavan tuoretta. 'Vanha on parempaa', he sanovat.»

6

Pyhäpäivän Herra

¹ Kun Jeesus ja hänen oppilaansa kulkiivat eräänä pyhäpäivänä viljapeltojen halki, he katkoivat vehnän tähkiä, hieroivat akanat niistä irti käsissään ja söivät jyvät.

² Jotkut fariseukset sanoivat silloin: »Tehän teette työtä! Meidän lakimme kieltää tekemästä sapattina työtä.»

³ Jeesus vastasi: »Ettekö lue Raamattua? Ettekö tiedä, mitä kuningas Daavid ja hänen miehensä tekivät, kun heidän oli nälkä?

† 5:35 Sananmukaisesti: »otetaan heiltä pois».

4 He ottivat temppeleistä ne erityiset leivät*, jotka oli pantu uhrina Herran eteen, ja söivät ne, vaikka se olikin vastoin juutalaisten lakia.»

5 Ja Jeesus lisäsi: »Minä† olen sapatinkin Herra.»

6 Eräänä toisena sapatina hän opetti synagogassa. Kuulijoiden joukossa oli mies, jonka oikea käsi oli epämuodostunut.

7 Lainopettajat ja fariseukset seurasivat tarkasti, parantaisiko Jeesus miehen, vaikka oli sapatiti. He olivat nimittäin kovin innokkaita löytämään jotakin, mistä voisivat häntä syyttää.

8 Jeesus tiesi täsmälleen heidän ajatuksensa. Siksi hän sanoi vammaiselle miehelle: »Tule tänne eteen, niin että kaikki voivat nähdä sinut.» Mies tuli.

9 Sitten Jeesus sanoi fariseuksille ja lainopettajille: »Vastatkaa minulle: Kumpi on parempi, tehdä pyhäpäivänä hyvää vai pahaa, pelastaa ihmiselämä vai antaa sen tuhoutua?»

10 Hän katsoi heitä jokaista vuoron perään ja sanoi sitten miehelle: »Ojenna kätesi.» Kun mies ojensi kätensä, se tuli täysin terveeksi.

11 Jeesuksen vihamiehet olivat tästä raivoissaan ja alkoivat suunnitella hänen murhaamistaan.

Jeesus valitsee lähimmät miehensä ja opettaa heitä

12 Pian tämän jälkeen Jeesus meni koko yöksi vuorille rukoilemaan.

13 Aikaisin seuraavana aamuna hän kutsui luokseen ne, jotka olivat alkaneet kulkea hänen

* 6:4 Tai: »näkyleivät». † 6:5 Sananomukaisesti: »Ihmisen Poika».

mukanaan ja valitsi heistä kaksitoista. Heitä hän nimitti apostoleiksi.

14-15-16 He olivat: Simon, jota Jeesus sanoi myös Pietariksi, Simonin veli Andreas, Jaakob, Johannes, Filippus, Bartolomeus, Matteus, Tuomas, Jaakob Alfeuksen poika, Simon, vapautusliikkeen mies, Juudas Jaakobin poika ja Juudas Iskariot, joka myöhemmin petti Jeesuksen.

17-18 Jeesus tuli heidän kanssaan vuorelta ja seisautui aukealle kentälle. Hänen oppilaitaan ja joukoittain muuta väkeä kerääntyi hänen ympärilleen. Ihmisiä tuli näet kaikkialta Juudeasta, Jerusalemistä ja niinkin pohjoisesta kuin Tyyron ja Siidonin rannikkoalueelta kuuntelemaan Jeesuksen puheita ja hänen parannettavikseen. Hän vapautti myös useita ihmisiä pahojen henkien vallasta.

19 Monet yrittivät koskettaa häntä, sillä hänestä lähti parantavaa voimaa, joka teki kaikki terveiksi.

20 Jeesus kääntyi puhumaan oppilailleen: »Onnellisia te köyhät, sillä te saatte Jumalan valtakunnan!

21 Onnellisia te nälkäiset, sillä teidät ravitaan. Onnellisia te, jotka nyt itkette, sillä kohta on aika nauraa.

22 Onnellisia te, joita vihataan, parjataan, hyljeksitään ja loukataan minun[‡] takiani.

23 Olkaa siitä vain iloisia, sillä taivaassa teitä odottaa suuri palkinto. Muistakaa, että profeetat saivat aikoinaan saman kohtelun.

[‡] 6:22 Sananmukaisesti: »Ihmisen Pojan».

24 Mutta voi teitä, te rikkaat: teidän onnenne jää tänne maan päälle.

25 Voi teitä, jotka nyt olette kylläisiä: teillä tulee vielä kerran olemaan tuskallinen nälkä. Voi teitä, jotka nyt nauratte huolettomina, sillä te joudutte suremaan.

26 Voi teitä, joita maailma nyt kiittelee - väärät profeetat ovat aina olleet kansan suosiossa.

27 Kuulkaa kaikki! Rakastakaa vihollisianne. Tehkää hyvää niille, jotka vihaavat teitä.

28 Rukoilkaa niiden puolesta, jotka pyrkivät teitä vahingoittamaan. Pyytäkää Jumalan siunausta niille, jotka parjaavat teitä.

29 Jos joku lyö sinua toiselle poskelle, anna hänen lyödä toisellekin. Jos joku pyytää takkiasi, anna hänelle myös paitasi.

30 Anna, mitä ihmiset sinulta pyytävät, äläkä yritä saada takaisin sellaista, mikä on sinulta viety.

31 Kohtele muita niin kuin toivot heidän kohteluvan itseäsi.

32 Mitä erinomaista te siinä teette, jos rakastatte niitä, jotka teitä rakastavat? Niinhän jumalattomatkin tekevät!

33 Ei siinä ole mitään ihmeellistä, jos teette hyvää niille, jotka ovat hyviä teille itsellenne. Kyllä jumalattomatkin tekevät hyvää.

34 Mitä erikoista siinä on, jos lainaatte rahaa niille, jotka maksavat takaisin? Pahimmatkin ihmiset lainaavat toisilleen, jos saavat omansa takaisin.

35 Rakastakaa siis niitä, jotka vihaavat teitä, olkaa hyviä heitä kohtaan ja lainatkaa

välittämättä siitä, maksavatko he takaisin. Saatte taivaasta suuren palkan ja toimitte niin kuin Jumalan lapset – onhan Jumalakin hyvä kiittämättömille ja pahoille.

³⁶ Olkaa yhtä armahtavia kuin Isännekin.

³⁷ Älkää koskaan arvostelko tai tuomitko muita, ettette saisi samalla mitalla takaisin. Suhtautukaa ihmisiin hyvántahtoisesti[§], niin teihin suhtaudutaan samoin.

³⁸ Jos itse annatte, teillekin annetaan. Saatte lahjana takaisin kukkuramitoin, täpötäydessä astiassa. Siitä, käytättekö antaessanne pientä vai suurta mittaa, riippuu, miten itsellenne mitataan.»

³⁹ Jeesus käytti tällaisia vertauksia puheissaan: »Kannattaako sokean taluttaa toista sokeaa? Kuoppaan pudotessaan toinen vetää toisen perässään.

⁴⁰ Voisiko oppilas tietää enemmän kuin opettajansa? Suurin ponnistuksin hän voi päästä yhtä pitkälle kuin tämä.

⁴¹ Miksi kiinnitämme huomiomme jonkun toisen silmässä olevaan roskaan – hänen pikkuvirheeseensä* – jos omassa silmässämme on kokonainen hirsi?

⁴² Miten voit kuvitella sanovasi jollekulle: 'Kuulehan, hyvä veli, ottaisin mielelläni tuon roskan silmästäsi', vaikka et näe omassa silmässäsi olevaa hirttä? Tekopyhyyttä! Ota ensin hirsi silmästäsi, niin sen jälkeen näet ehkä kyllin

[§] **6:37** Sananomukaisesti: »vapauttakaa» tai »antakaa anteeksi».

* **6:41** Sisältyy ajatukseen.

hyvin auttaaksesi sitä, jonka silmässä on pieni roska.

⁴³ Jalostetussa puussa ei kasva villihedelmiä, eivätkä jalostamattoman puun hedelmät ole valiolaatua.

⁴⁴ Puu tunnetaan hedelmistään. Piikkipensaissa ei kasva viikunoita eikä villimarjapensaissa viinirypäleitä.

⁴⁵ Ihminen, jolla on hyvä sydän, tekee hyvää. Pahan ihmisen sydämen ilkeys käy ilmi hänen teoistaan. Sydämen kyllyydestä suu puhuu.

⁴⁶ Miksi sanotte minua 'Herraksi', ellette tahdo totella minua?

⁴⁷⁻⁴⁸ Jokainen, joka kuuntelee ja myös tottelee minua, on kuin mies, joka rakentaa talonsa lujasti peruskallion varaan. Tulvavedetkään eivät saa hänen vahvasti rakennettua taloaan horjumaan.

⁴⁹ Sellainen taas, joka kuuntelee mutta ei tottele minua, on kuin mies, joka ei kaiva talolleen perustaa. Tulvan noustessa hänen rakennuksensa sortuu raunioiksi.»

7

Kaksi ihmettä

¹ Lopetettuaan puheensa Jeesus lähti takaisin Kapernaumiin.

² Erään Rooman armeijan upseerin orja, joka oli isännälleen hyvin arvokas, oli juuri silloin vakavasti sairaana.

³ Kuultuaan Jeesuksesta upseeri lähetti muutamia nimekkäitä juutalaisia pyytämään, että tämä tulisi ja parantaisi sairaan.

4 Miehet tekivät niin. He pyysivät hartaasti Jeesusta mukaansa vedoten siihen, että upseeri oli tehnyt paljon hyvää.

»Hän jos kuka ansaitsee, että autat häntä,

5 sillä hän on osoittanut rakkautta juutalaisia kohtaan. Hän on rakentanut meille synagogankin», he sanoivat.

6-7 Jeesus lähti heidän mukaansa. Kun he olivat jo lähellä taloa, upseeri lähetti muutamia ystäviään sanomaan: »Herra, älä vaivaudu tulemaan kotiini, sillä en ansaitse sellaista kunniaa enkä ole tarpeeksi hyvä edes tulemaan luoksesi. Voit varmasti parantaa palvelijani pelkällä sanalla siinä, missä nyt olet.

8 Olen itse ylempien upseerien alainen ja komennan omia miehiäni. Sanon vain: 'Mene!' ja sotilas menee, tai 'tule!' ja hän tulee. Ja kun sanon palvelijalleni: 'Tee tämä tai tuo', hän tekee. Sano siis vain: 'Tule terveeksi!', niin palvelijani toipuu.»*

9 Jeesus oli hämmästynyt. Hän sanoi väkijoukolle: »En ole tavannut yhtään juutalaista, jolla olisi tällainen usko.»

10 Kun upseerin ystävät palasivat tämän taloon, orja oli siellä täysin terveenä.

11 Vähän tämän jälkeen Jeesus lähti oppilaidensa kanssa Nain-nimiseen kaupunkiin. Kuten tavallista, paljon ihmisiä seurasi hänen kintereillään.

12 Heidän ehtiessään kaupungin portille tuli hautajaissaatto heitä vastaan. Erään leskiäidin

* 7:8 Tämä ajatus sisältyy edelliseen jakeeseen.

ainoa poika oli kuollut. Äidin mukana kulki suuri surevien joukko.

¹³ Kun Jeesus näki äidin, hänet valtasi syvä myötätunto ja hän sanoi: »Älä itke!«

¹⁴ Sitten hän astui paarien luo, ja kantajat pysähtyivät. »Poika, tule takaisin elämään«, hän sanoi.

¹⁵ Poika nousi istumaan ja sanoi jotain ympärillään oleville. Jeesus antoi hänet takaisin hänen äidilleen.

¹⁶ Ihmiset joutuivat pelon valtaan ja alkoivat kiittää Jumalaa. »Tänne on tullut suuri profeetta«, he sanoivat. »Olemme tänään nähneet Jumalan toimivan.«

¹⁷ Tapahtuneesta levisi tieto ympäri Juudeaa ja sen ulkopuolellekin.

Jeesus ja Johannes

¹⁸ Johannes Kastajan oppilaat kuulivat pian tästä kaikesta ja kertoivat Johannekselle.

¹⁹ Silloin hän lähetti kaksi heistä kysymään Jeesukselta: »Oletko sinä tosiaan Messias[†] vai onko meidän yhä odotettava häntä?«

²⁰⁻²¹⁻²² Johanneksen oppilaat löysivät Jeesuksen sairaiden keskeltä – hän paransi rampoja ja sokeita ja ajoi ihmisistä demoneja. Kuultuaan Johanneksen esittämän kysymyksen hän vastasi: »Menkää kertomaan Johannekselle, mitä olette täällä nähneet ja kuulleet: sokeat saavat näkönsä, liikuntakyvyttömät juoksevat, lep-
ratautisissa ei näy enää sairauden merkkiäkään,

[†] **7:19** Sananmukaisesti: »se tuleva«.

kuurot kuulevat, kuolleet herätetään eloon ja köyhät saavat kuulla Jumalan iloisen uutisen.

²³ Sanokaa Johannekselle myös: 'Onnellinen se, joka ei loukkaannu minuun!'

²⁴ Heidän lähdettyään Jeesus puhui ihmisille Johanneksesta. »Millainen oli se mies, jota te menitte katsomaan Juudean autiomaahan?» hän kysyi. »Heikko kuin ruohonkorsi, jonka jokainen tuulenpuuska saa taipumaan?

²⁵ Ja oliko hän hienoissa vaatteissa? Ei! Ne, jotka elävät ylellisyydessä, eivät viihdy autiomaassa, vaan palatsissa.

²⁶ Entä löysittekö profeetan? Kyllä, löysitte enemmänkin kuin profeetan!

²⁷ Raamattu puhuu juuri hänestä: 'Lähetän sanansaattajan edelläsi tekemään sinulle tietä.'

²⁸ Johannes on ihmisistä suurin, mutta pieninkin Jumalan valtakunnan kansalainen on kuitenkin suurempi kuin hän.»

²⁹ Kaikki, jotka kuulivat Johanneksen puhuvan – paatuneimmatkin[‡] – olivat Jumalan kanssa yhtä mieltä synneistään ja antoivat Johanneksen kastaa heidät.

³⁰ Vain fariseukset ja lainopettajat hylkäsivät suunnitelman, joka Jumalalla oli heitä varten, ja kieltäytyivät Johanneksen kasteesta.

³¹ »Mitä sellaisista ihmisistä on ajateltava?» Jeesus kysyi. »Mihin oikein heitä vertaisin?

³² He ovat kuin lapsia, jotka kiukuttelevat tovereilleen: 'Te ette tulleet mukaan leikkimään

[‡] **7:29** Sananmukaisesti: »veronkantajatkin».

hätää ettekä te tulleet leikkimään hautajaisia!’§

³³ Johannes Kastaja paastoo usein, eikä hän ole eläessään edes maistanut viiniä, ja te sanotte: ‘Hänen täytyy olla riivattu!’

³⁴ Mutta kun minä syön ja juon, te sanotte: ‘Hän on syömäri ja juoppo! Sitä paitsi hän seurustelee kaikenlaisten huonomaineisten tyyppien kanssa.’*

³⁵ Kaikki Jumalan lapset ovat kuitenkin nähneet hänen viisautensa todeksi.†»

Epätavalliset päivälliset

³⁶ Eräs fariseus pyysi Jeesusta kotiinsa syömään, ja Jeesus meni. Kun käytiin pöytään,

³⁷ tuli sisään huono nainen, joka oli kuullut Jeesuksen olevan siellä. Hänellä oli mukanaan hieno pullo kallista, hyvältä tuoksuva voidetta.

³⁸ Nainen lysähti polvilleen Jeesuksen viereen ja itki niin, että Jeesuksen jalat kastuivat hänen kyynelistään. Nainen alkoi pyyhkiä hiuksillaan Jeesuksen jalkoja, suuteli niitä ja kaatoi niille koko voiteen.

³⁹ Kun talon isäntä näki, mitä tapahtui ja kuka nainen oli, hän ajatteli itsekseen, ettei Jeesus voinut olla profeetta. »Jos hän tosiaan olisi Jumalan lähettäjä, hän tietäisi, millainen nainen tuo on!»

⁴⁰ Tajuten, mitä mies ajatteli, Jeesus sanoi: »Simon, tahtoisin sanoa sinulle jotain.»

§ 7:32 Sananmukaisesti: »Soitimme teille huilua ettekä te tanssineet, veisasimme teille itkuvirsiä ettekä te itkeneet».

* 7:34 Sananmukaisesti: »veronkantajien ja syntisten ystävä».

† 7:35 Sananmukaisesti: »Viisauden ovat osoittaneet todeksi kaikki sen lapset».

»Ole hyvä vain, opettaja», Simon sanoi.

⁴¹ Jeesus kertoi hänelle: »Eräs mies lainasi kahdelle ihmiselle rahaa – toiselle viidensadan päivän palkan[‡], toiselle kymmenesosan siitä.

⁴² Kun kumpikaan heistä ei pystynyt maksamaan takaisin, hän antoi hyväntahtoisena miehenä molempien pitää rahan omanaan. Kumpi mahtoi rakastaa häntä sen jälkeen enemmän?»

⁴³ »Varmaankin se, joka oli ollut enemmän velkaa», Simon vastasi. »Niin varmasti», Jeesus sanoi.

⁴⁴ Sitten hän katsoi naista ja sanoi Simonille: »Näetkö naisen, joka on tässä polvillaan? Kun tulin teille, en saanut vettä pestäkseni pölyt jaloistani, mutta hän on kastellut jalkani kyynelillään ja kuivannut ne hiuksillaan.

⁴⁵ En saanut sinulta tavanomaista tervehdyssuudelmaa, mutta hän on suudellut jalkojani siitä asti kun tulin tähän.

⁴⁶ Et voidellut päätäni oliiviöljyllä, niin kuin tapa on, mutta tämä nainen on kaatanut jaloilleni kalliin voiteen.

⁴⁷ Hän on tehnyt paljon syntiä, mutta saa kaiken anteeksi – hän on rakastanut minua paljon. Se, joka on saanut vähän anteeksi, rakastaa vain vähän.»

⁴⁸ Naiselle hän sanoi vielä: »Saat syntisi anteeksi.»

⁴⁹ Muut vieraat alkoivat ajatella: »Kuka tuo mies oikein luulee olevansa, kun tuolla tavoin antaa ihmisille syntejä anteeksi?»

[‡] 7:41 Sananmukaisesti: »500 denarin». Yksi denari oli tuohon aikaan päiväpalkka.

50 Mutta Jeesus sanoi naiselle: »Uskosi on pelastanut sinut; voit lähteä rauhassa.»

8

Kylväjävertaus

¹ Pian tämän jälkeen Jeesus lähti kahdentoista oppilaansa kanssa kiertämään kaupunkeja ja kyliä ja julistamaan, että Jumalan valtakunta oli tullut.

² Joukkoon liittyi myös muutamia naisia, jotka Jeesus oli vapauttanut demonien vallasta tai jotka hän oli muuten parantanut: Maria Magdaleena, jossa oli ollut seitsemän demonia,

³ Kuusaan, kuningas Herodeksen taloudenhoitajan, vaimo Johanna, Susanna ja useita muita. He auttoivat varoillaan Jeesusta ja hänen oppilaitaan.

⁴ Suuri joukko ihmisiä oli eräänä päivänä kerääntynyt Jeesuksen ympärille. Monia muita oli yhä tulossa eri kaupungeista, kun hän alkoi kertoa:

⁵ »Maanviljelijä meni pellolle kylvämään. Kun hän heitti siemeniä maahan, jotkut putosivat tielle ja tallautuivat, ja linnut huomasivat ne ja söivät pois.

⁶ Osa putosi kalliolle ohueen kasvualustaan, jossa oraat pian kuivettuivat.

⁷ Osa siemenistä lensi ohdakkeiden sekaan, missä hennot taimet tukehtuivat heti alkuunsa.

⁸ Loput siemenet putosivat viljavaan maahan, kasvoivat hyvin ja tuottivat satakertaisen sadon.»

Kerrottuaan tämän Jeesus jatkoi: »Jolla on kuulevat korvat – käyttäköön niitä nyt!»

⁹ Jeesuksen oppilaat kysyivät, mitä kertomus tarkoitti.

¹⁰ Hän vastasi: »Te saatte tietää, mitä Jumalan valtakunnan salaisuuksia nämä vertaukset sisältävät. Muut eivät niitä ymmärrä, niin kuin profeetat aikoinaan ennustivatkin.

¹¹ Siemen merkitsee Jumalan sanaa.

¹² Tallattu polku, jolle osa siitä putoaa, kuvaa sellaisten ihmisten sydäntä, jotka kuulevat sanoman, mutta joilta paholainen ryöstää sen ja estää niin heitä uskomasta ja pelastumasta.

¹³ Kallioinen maaperä kuvaa ihmisiä, jotka ovat iloisia kuullessaan hyvän uutisen, mutta joihin Jumalan sana ei koskaan pääse juurtumaan. He tietävät, että se on totta, ja uskovat siihen hetken jollakin tavalla, mutta muiden houkutusten ilmaantuessa heidän mielenkiintonsa katoaa.

¹⁴ Ohdakkeinen maa on kuin ihmiset, jotka kuulevat ja uskovat Jumalan sanan, mutta jotka pian menettävät uskonsa, sillä jokapäiväiset huolet ja rikkauden ja nautintojen tavoittelu tukahduttavat sen. He eivät pysty koskaan auttamaan muita sisälle Jumalan valtakuntaan*.

¹⁵ Hyvä maaperä sen sijaan kuvaa ihmisiä, jotka kuultuaan Jumalan sanaa alkavat elää sen mukaan vilpittömästi ja ehyesti†.»

¹⁶ Kerran taas Jeesus kysyi:‡ »Oletteko kuulleet, että kukaan olisi pannut lampun palamaan ja

* **8:14** Sananmukaisesti: »eivät kannu kypsää hedelmää». Ks. myös Gal. 5:22. † **8:15** Sananmukaisesti: »tuottavat hedelmän». ‡ **8:16** Sisältyy ajatukseen. Ks. Matt. 5:15,16.

sitten peittänyt sen, ettei valo näkyisi? Kyllä lamput pidetään esillä.

¹⁷ Kaikki, mitä on ihmisen sydämessä[§], paljastuu kerran samalla tavoin.

¹⁸ Olkaa kuunnelleksanne tarkkoja, sillä sellaiselle annetaan lisää, jolla jo on, mutta sellainen, jolla ei mitään ole, menettää senkin mitä luulee omistavansa.»

¹⁹ Jeesuksen äiti ja veljet tulivat kerran tapaamaan häntä, mutta eivät päässeet väenpaljouden vuoksi sisälle taloon, jossa hän opetti.

²⁰ Kun Jeesukselle kerrottiin heidän olevan ulkona ja haluavan tavata hänet,

²¹ Jeesus vastasi: »Äitini ja veljeni ovat nämä, jotka kuulevat Jumalan sanan ja tottelevat sitä.»

Jeesus tyynnyttää myrskyn

²² Eräänä päivänä Jeesus ehdotti oppilailleen, että he lähtisivät veneellä yli järvenselän.

²³ Matkalla Jeesus nukkui. Tuuli alkoi voimistua, ja ennen pitkää he joutuivat myrskyn kouriin. Vettä tulvi veneeseen, ja he olivat suuressa vaarassa.

²⁴ Oppilaat herättivät hädissään Jeesuksen. »Me hukumme!» he huusivat.

Jeesus sanoi silloin myrskylle: »Tyynny!» Tuuli ja aallot hiljenivät heti, ja tuli aivan tyyntä.

²⁵ Oppilailta hän kysyi: »Missä teidän uskonne on?»

Mutta oppilaat olivat peloissaan ja hämmästyneitä. He katsoivat toisiinsa: »Kuka

[§] **8:17** Sisältyy ajatukseen.

tämä mies oikein on, kun jopa tuuli ja aallot tottelevat häntä?»

²⁶ He pääsivät järven toiselle puolelle Gerasan alueelle, joka on Galileaa vastapäätä.

²⁷ Jeesuksen noustessa maihin hänen luokseen tuli eräs mies, joka oli pitkään ollut pahojen henkien vallassa. Hän oli asunut hautaluolissa kodittomana ja alastomana.

²⁸ Jeesuksen nähdessään mies parahti ja heittäytyi maahan hänen eteensä. »Mitä sinä minusta tahdot, Jeesus, korkeimman Jumalan Poika? Älä kiusaa minua!» mies huusi.

²⁹ Jeesus oli juuri aikeissa kärkeä demonia lähtemään miehestä. Paha henki oli pitänyt häntä täysin vallassaan, niin että hän oli murtanut kahleetkin, joihin hänet oli sidottu, ja juossut pakoon asumattomille seuduille.

³⁰ Jeesus kysyi demonilta: »Mikä on nimesi?» »Legioona», kuului vastaus, sillä miehessä oli paljon henkiä.

³¹ Ne kerjäsivät, ettei Jeesus ajaisi niitä syvyyteen.

³² Suuri sikalauma oli laitumella läheisellä vuorenrinteellä, ja demonit pyysivät, että saisivat mennä sikoihin. Jeesus antoi niille luvan.

³³ Ne siirtyivät miehestä sikoihin, ja koko lauma ryntäsi äkkiä alas vuorenrintettä, syöksyi kallion yli järveen ja hukkuu.

³⁴ Sikalauman hoitajat juoksivat kaupunkiin ja kertoivat jo matkalla kaikille tapahtuneesta.

³⁵ Ihmiset lähtivät paikalle nähdäkseen omin silmin, mitä oli tapahtunut. Demonien vallassa

ollut mies istui nyt rauhallisena ja siistinä, vaatteet yllään, kuuntelemassa Jeesuksen puhetta. Pelko valtasi väkijoukot.

³⁶ Silminnäkijät kuvailivat, miten mies oli vapautunut henkien vallasta.

³⁷ Peloissaan kaikki pyysivät Jeesusta lähtemään pois. Hän palasi veneeseen ja purjehti takaisin järven toiselle puolelle.

³⁸ Demoneista vapautunut mies olisi halunnut lähteä mukaan, mutta Jeesus ei ottanut häntä.

³⁹ »Mene kertomaan omaisillesi, mitä suurta Jumala on tehnyt sinulle», Jeesus kehotti.

Mies kertoi kaikille kaupunkilaisille Jeesuksen tekemästä ihmeestä.

Kuolemasta elämään

⁴⁰ Järven toisella puolella Jeesus otettiin avosylin vastaan, sillä ihmiset olivat odottaneet häntä.

⁴¹ Juutalaisten synagogan johtaja Jairus oli odottajien joukossa. Hän heittäytyi Jeesuksen eteen ja pyysi tätä tulemaan kotiinsa,

⁴² sillä hänen ainoa lapsensa, kaksitoistavuotias tyttö, oli kuolemaisillaan. Jeesus lähti hänen kanssaan, ja he tunkeutuivat ihmisjoukon läpi.

⁴³⁻⁴⁴ Eräs nainen, joka halusi parantua, kosketti Jeesusta takaapäin. Nainen oli etsinyt kaikkialta apua verenvuototautiin, jota hän oli sairastanut kaksitoista vuotta. Koko omaisuutensa hän oli menettänyt lääkäreille.* Kun hän kosketti Jeesuksen viitan reunaa, vuoto tyrehtyi heti.

⁴⁵ »Kuka minuun koski?» Jeesus kysyi.

* **8:43-44** Tämä tieto ei esiinny kaikissa vanhoissa käsikirjoituksissa.

Kukaan ei tunnustanut, ja Pietari sanoi: »Opettaja, monet ihmisethän tungeksivat sinua vasten...»

⁴⁶ Jeesus vakuutti hänelle: »Joku nimenomaan kosketti minua, sillä tunsin parantavaa voimaa lähtevän itsestäni.»

⁴⁷ Nainen alkoi vapista tajutessaan, että Jeesus tiesi, mitä hän oli tehnyt. Hän heittäytyi Jeesuksen eteen polvilleen ja kertoi, miksi oli kosketanut häntä. Hän sanoi myös parantuneensa heti.

⁴⁸ »Tyttäreni, uskosi on parantanut sinut. Mene rauhassa kotiisi», Jeesus sanoi hänelle.

⁴⁹ Jeesuksen vielä puhuessa tuli Jairuksen kotoa tieto, että tyttö oli kuollut. Sanantuojja kertoi tästä Jairukselle ja jatkoi: »Sinun ei kannata enää vaivata opettajaa.»

⁵⁰ Mutta kuultuaan, mitä oli tapahtunut, Jeesus sanoi isälle: »Älä pelkää! Luota vain minuun, niin tyttäresi on pian terve.»

⁵¹ Jairuksen kotona Jeesus otti vain Pietarin, Jaakobin ja Johanneksen sekä tytön vanhemmat mukaansa mennessään tytön luo.

⁵² Talo oli täynnä surevia ihmisiä, mutta Jeesus sanoi heille: »Lakatkaa valittamasta! Ei hän ole kuollut: hän vain nukkuu!»

⁵³ Ihmiset alkoivat nauraa pilkallisesti, sillä kaikki tiesivät, että tyttö oli kuollut.

⁵⁴ Jeesus tarttui tytön käteen ja sanoi: »Nousehan, tyttö pieni!»

⁵⁵ Ja kuollut palasi elämään ja nousi heti pystyyn. »Antakaa hänelle ruokaa», Jeesus kehotti.

⁵⁶ Tytön vanhemmat olivat riemuissaan, mutta Jeesus kielsi heitä kertomasta kenellekään tapahtuman yksityiskohtia.

9

¹ Jeesus pyysi eräänä päivänä kaksitoista oppilastaan luokseen ja antoi heille vallan ajaa ihmisistä pahoja henkiä ja parantaa kaikkia sairauksia.

² Hän lähetti heidät kertomaan kaikille Jumalan valtakunnan tulosta ja parantamaan sairaita.

³ »Älkää ottako mukaanne matkasauvaa, laukkaa, ruokaa tai rahaa», hän neuvoi. »Älkää myöskään ottako kahta takkia.

⁴ Majaillkaa kussakin kylässä vain yhdessä talossa.

⁵ Jos jonkin kaupungin asukkaat eivät halua kuunnella teitä, lähtekää sieltä ja karistakaa pölyt jaloistanne osoituksena Jumalan vihasta.»*

⁶ He alkoivat kiertää kylissä, kertoa hyvää uutista ja parantaa sairaita.

Herodes ja muutkin ovat ymmällä

⁷ Galilean hallitsija Herodes ei tiennyt mitä ajatella, kun tiedot Jeesuksen tekemistä ihmeistä kantautuivat hänen korviinsa. Jotkut sanoivat: »Johannes Kastaja on herännyt henkiin»,

⁸ ja jotkut muut väittivät: »Elia on tullut takaisin tai joku toinen vanhan ajan profeetta noussut haudasta.» Tällaiset huhut kiertelivät koko maassa.

* **9:5** Sananmukaisesti: »todistuksena heitä vastaan».

9 »Minähän annoin tappaan Johanneksen», Herodes sanoi. »Kuka oikein on tämä mies, josta kuulen kummallisia huhuja?» Hän yritti päästä näkemään Jeesusta.

10 Kun apostolit olivat palanneet kierrokseltaan Jeesuksen luo ja kertoneet, mitä olivat tehneet, he vetäytyivät kaikessa hiljaisuudessa Beetsaidan kaupunkiin.

11 Mutta väkijoukot huomasivat sen ja lähtivät perässä. Jeesus otti ihmiset vastaan, puhui heille taas Jumalan valtakunnasta ja paransi sairaat.

12 Illan suussa Jeesuksen kaksitoista oppilasta tulivat hänen luokseen ja pyysivät, että hän lähettäisi ihmiset lähiseudun kyliin ja maataloihin syömään ja yöpymään. »Eihän tässä asumattomassa maankolkassa mistään ruokaa saa», he sanoivat.

13 Mutta Jeesus vastasi: »Antakaa te heille syötävää!»

»Me? Meillä on vain viisi leipää ja kaksi kalaa», he sanoivat. »Et kai odota, että lähtisimme ostamaan ruokaa koko joukolle?»

14 Paikalla oli noin viisituhatta miestä.

»Käsketään ihmisten istua maahan noin viidenkymmenen hengen ryhmiin», Jeesus sanoi.

15 Oppilaat tekivät niin.

16 Jeesus otti ne viisi leipää ja kaksi kalaa, katsoi taivaalle ja siunasi ne. Sitten hän mursi leivistä ja kaloista oppilailleen paloja, joita nämä jakoivat ihmisille.

17 Jokainen söi tarpeekseen, ja lopuksi kerättiin vielä kaksitoista täyttä korillista tähteitä.

18 Jeesus tuli eräänä päivänä oppilaidensa luo rukoiltuaan lähistöllä yksinään ja kysyi: »Kuka minä ihmisten mielestä olen?»

19 »Johannes Kastaja tai Elia tai joku entisajan profeetta, joka on herännyt kuolleista», he vastasivat.

20 Sitten hän kysyi: »Kuka minä sitten teidän mielestänne olen?»

Pietari vastasi: »Messias – Jumalan lähettämä Kristus!»

21 Jeesus pyysi vakavasti, että he eivät kertoisi sitä kenellekään.

22 »Minun[†] on kärsittävä paljon», hän sanoi. »Juutalaisten johtajat – kansan vanhimmat, ylipapit ja lainopettajat – torjuvat minut, ja sitten minut surmataan, mutta kolme päivää myöhemmin virkoan jälleen eloon.»

23 Hän sanoi kaikille: »Jokaisen, joka haluaa seurata minua, on luovuttava omista mieliteoistaan ja mukavuudestaan, otettava joka päivä ristinsä ja pysyttävä lähelläni.

24 Jokainen, joka menettää minun tähteni elämänsä, pelastaa sen, mutta joka pitää elämästään kiinni, kadottaa sen.

25 Mitä hyötyä siitä on, jos ihminen voittaa omakseen vaikka koko maailman, mutta samalla tuhoaa itsensä?

26 Kun kerran palaan[‡] kirkkaudessa ja Isäni ja pyhien enkelien kirkkaudessa, häpeän jokaista, joka nyt häpeää minua ja sanojani.

[†] 9:22 Sananmukaisesti: »Ihmisen Pojan». [‡] 9:26 Sananmukaisesti: »Ihmisen Poika tulee».

²⁷ Tosiasia on, että jotkut teistä tässä seisovista eivät kuole, ennen kuin näkevät Jumalan valtakunnan.»

Jeesus kirkkaudessaan

²⁸ Kahdeksan päivää myöhemmin Jeesus lähti Pietarin, Jaakobin ja Johanneksen kanssa vuorelle rukoilemaan.

²⁹ Kun hän rukoili, hänen kasvonsa alkoivat säteillä[§] ja vaatteensa tulivat häikäisevän valkoisiksi.

³⁰ Hänen viereensä ilmestyi kaksi miestä, Mooses ja Elia, jotka rupesivat keskustelemaan hänen kanssaan.

³¹ Hekin säteilivät kirkkautta. Miehet puhuivat Jeesuksen kuolemasta, joka tapahtuisi Jerusalemissa Jumalan suunnitelman mukaan.

³² Pietari ja toiset kaksi olivat väsyneinä nukahtaneet. Nyt he säpsähtivät hereille ja näkivät Jeesuksen kaikessa loistossaan ja hänen vierellään seisovat miehet.

³³ Kun Mooses ja Elia olivat lähdössä, tokaisi hämmentynyt Pietari tajuamatta oikein mitä sanoi: »Opettaja, tämä on ihmeellistä! Rakennetaan tänne kolme majaa: yksi sinulle, yksi Moosekselle ja yksi Elialle!»

³⁴ Hän ei ollut vielä lopettanut lausetta, kun heidän yläpuolelleen muodostui kirkas pilvi. Kun se peitti heidät sisäänsä, he olivat kauhuisaan,

³⁵ mutta pilvestä kuuluikin ääni: »Tämä on minun Poikani, jonka olen valinnut – kuunnelkaa häntä.»

§ 9:29 Sananmukaisesti: »muuttuivat».

³⁶ Äänen vaietessa oppilaat eivät nähneet paikalla enää muita kuin Jeesuksen. Vasta paljon myöhemmin he kertoivat tapahtumasta muille.

Paluu arkeen

³⁷ Suunnaton ihmispaljous oli heitä vastassa, kun he seuraavana päivänä laskeutuivat vuorelta.

³⁸ Eräs mies huusi väkijoukon keskeltä: »Opettaja, täällä on ainoa poikani.

³⁹ Paha henki hyökkää usein hänen kimppuunsa, niin että hän alkaa kirkua, häntä kouristaa ja vaahtoa valuu hänen suustaan. Se toistuu vähän väliä.

⁴⁰ Olen pyytänyt oppilaitasi ajamaan hengen pois, mutta he eivät pystyneet siihen.»

⁴¹ »Voi teitä jäykkäniskaisia ja epäuskoisia ihmisiä», Jeesus sanoi oppilailleen*. »Miten kauan minun on kestävä teitä? Tuo poika tänne!»

⁴² Kun poika oli tulossa, demoni iski hänet maahan, ja häntä alkoi pahasti kouristaa. Mutta Jeesus käski demonia lähtemään, paransi pojan ja ohjasi hänet takaisin isänsä luo.

⁴³ Pelko ja kunnioitus valtasi ihmiset, kun he näkivät tämän osoituksen Jumalan voimasta.

Heidän hämmästellessään ihmeitä, joita Jeesus teki, tämä sanoi oppilailleen:

⁴⁴ »Kuulkaa, mitä minä sanon, ja painakaa mieleenne: ihmiset pettävät minut, Ihmisen Pojan.»

⁴⁵ Mutta oppilaat eivät tajunneet, mitä hän tarkoitti, eivätkä uskaltaneet kysyä häneltä.

* **9:41** Sisältyy ajatukseen.

⁴⁶ He alkoivat väitellä, kuka heistä oli suurin.

⁴⁷ Jeesus tiesi, mitä he ajattelivat, talutti pienen lapsen heidän viereensä

⁴⁸ ja sanoi: »Joka ottaa huolehtiakseen tällaisesta pienestä lapsesta, ottaa vastaan minut. Ja jokainen, joka avaa sydämensä minulle, avaa sen myös Jumalalle, joka lähetti minut. Suuruutenne mitataan sillä, miten pidätte huolta toisista.»

⁴⁹ Sitten Johannes, yksi oppilaista, tuli sanomaan hänelle: »Opettaja, näimme jonkun ajavan sinun nimessäsi ulos pahoja henkiä ja kielsimme häntä, koska hän ei kuulu meidän ryhmäämme.»

⁵⁰ Jeesus sanoi: »Sitä teidän ei olisi tarvinnut tehdä. Jos joku ei ole teitä vastaan, hän on puolellanne.»

⁵¹ Kun Jeesuksen taivaaseen palaamisen aika lähestyi, hän alkoi määrätietoisesti suunnata kulkuaan Jerusalemiin päin.

⁵² Eräänä päivänä hän lähetti miehiä edellään varaamaan heille majapaikkaa samarialaisesta kylästä.

⁵³ Miehet käännytettiin takaisin. Kyläläiset eivät halunneet olla missään tekemisissä heidän kanssaan, koska he olivat menossa Jerusalemiin.[†]

⁵⁴ Kun tieto tapahtuneesta tuli oppilaiden koviin, Jaakob ja Johannes sanoivat Jeesukselle:

[†] **9:53** Tyypillistä syrjintää (vrt. Joh. 4:9): juutalaiset nimittivät samarialaisia »puoliverisiksi», ja nämä tietysti sen vuoksi vihasivat juutalaisia.

»Opettaja, käskemmekö tulen iskeä taivaasta alas ja polttaa heidät poroksi?»

⁵⁵ Jeesus moitti heitä tästä,‡

⁵⁶ ja he jatkoivat matkaansa toiseen kylään.

⁵⁷ Heidän kulkiessaan tuli joku sanomaan Jeesukselle: »Haluan seurata sinua mihin tahansa.»

⁵⁸ Mutta Jeesus vastasi: »Muista, ettei minulle ole paikkaa, mihin painaisin pääni. Ketuilla on luolat ja linnuilla pesät, mutta minulla, joka olen tullut taivaasta§, ei ole kotia maan päällä.»

⁵⁹ Eräälle miehelle Jeesus sanoi: »Tule minun oppilaakseni.» Mies vastasi: »Minun pitäisi ensin hoitaa eräs tärkeä asia.»

⁶⁰ Jeesus sanoi: »Anna niiden, joilla ei ole ikuista elämää, murehtia tämän maailman asioista*. Sinun tehtäväsi on julistaa Jumalan valtakunnan tuloa kaikille ihmisille.»

⁶¹ Vielä joku sanoi: »Minä tulen mukaasi, Herra, mutta saanhan ensin käydä puhumassa vanhempieni kanssa.»†

⁶² Hänelle Jeesus vastasi: »Joka ryhtyy Jumalan valtakunnan työhön, mutta hajottaa voimansa kaikkeen muuhun, ei sovi samaansa tehtävään.»‡

‡ **9:55** Nuorimmissa käsikirjoituksissa jakeisiin 55 ja 56 on lisätty: »Ja Jeesus sanoi: 'Ettekö huomaa sydämenne tilaa? Eihän Ihmisen Poika ole tullut tuhoamaan ihmiselämää, vaan pelastamaan ihmisiä.'» § **9:58** Sananmukaisesti: »Ihmisen Pojalla». * **9:60** Sananmukaisesti: »anna kuolleiden haudata kuolleensa». † **9:61** Sananmukaisesti: »jättää kotona hyvästit». ‡ **9:62** Sananmukaisesti: »joka panee kätensä auraan ja katsoo takana oleviin, ei ole sovelias Jumalan valtakuntaan».

10

Jeesus lähettää apulaisensa matkaan

¹ Herra valitsi seitsemänkymmentä muuta oppilasta ja lähetti heidät pareittain kaikkiin kaupunkeihin ja kyliin, joissa aikoi myöhemmin käydä.

² Hän antoi heille ohjeita: »Satoa on paljon, mutta korjaajia vähän. Pyytäkää Herraa, joka sadon omistaa, antamaan avuksenne lisää työntekijöitä.

³ Muistakaa, että lähetän teidät kuin lampaat susien keskelle.

⁴ Älkää ottako mukaanne rahaa tai laukkuja, älkää edes ylimääräisiä kenkiä. Älkää antako vastaantulijoiden viivyttää itseänne.*

⁵ Siunatkaa jokaista kotia, johon menette.

⁶ Jos se on siunauksen arvoinen, siunauksenne jää sinne – muussa tapauksessa se palaa teille itsellenne.

⁷ Kylään tullessanne älkää muuttako talosta toiseen, vaan pysykää yhdessä paikassa ja syökää ja juokaa mitä saatte. Älkää epäröikö nauttia vieraanvaraisuutta, sillä työmies on ansainnut palkkansa.

⁸⁻⁹ Kun teidät otetaan kaupungissa vastaan, muistakaa nämä neuvot: syötte, mitä teille tarjotaan, ja parannatte sairait. Kertokaa samalla, että Jumalan valtakunta on nyt hyvin lähellä.

* **10:4** Sananmukaisesti: »älkää tervehtikö matkalla ketään». Tervehtimiseen liittyi pitkiä keskusteluja kotiväen voinnista jne.

10 Jos teitä ei huolita johonkin kaupunkiin, menkää kadulle ja ilmoittakaa:

11 'Karistamme kaupunginne pölytkin jaloistamme. Muistakaa aina, miten lähellä Jumalan valtakuntaa olitte. Vastuu on nyt teidän.'

12 Tuomiopäivä on jopa pahuudestaan kuuluisalle Sodomalle helpompi kuin sellaiselle kaupungille. Voi teitä, Korasin ja Beetsaida!

13 Mitkä kauhut teitä odottavat! Jos olisin tehnyt Tyyrossa ja Siidonissa ne ihmeet, jotka tein teidän nähtenne, niiden asukkaat olisivat ajat sitten katuneet katkerasti, pukeutuneet säkkiin, ripotelleet tuhkaa päälleen ja kääntyneet.

14 Tyyrolla ja Siidonilla[†] on tuomiopäivänä helpompaa kuin teillä.

15 Entä miten käy Kapernaumin asukkaiden? Pääsettekö te taivaaseen? Ei, kadotukseen teidän on mentävä.»

16 Sitten hän sanoi oppilailleen: »Ne, jotka ottavat vastaan teidät, ottavat vastaan minut. Jotka torjuvat teidät, torjuvat minut. Ja ne, jotka eivät välitä minusta, hylkäävät Jumalan, joka on lähettänyt minut.»

17 Kun ne seitsemänkymmentä matkaan lähetettyä tulivat takaisin, he kertoivat iloisina: »Jopa demonit tottelevat meitä, kun käytämme sinun nimeäsi.»

18 »Näin, miten saatana putosi taivaasta kuin salaman leimaus», Jeesus sanoi.

19 »Olen antanut teille vallan kaikkea viholisen voimaa vastaan. Voitte kävellä käärmeiden

[†] 10:14 Jumala tuhosi nämä kaupungit niiden pahuuden tähden. Ks. Hes. 26–28.

ja skorpionien keskellä ja murskata ne jalkoihinne vanhingoittumatta itse mistään.

²⁰ Tärkeintä ei kuitenkaan ole se, että pahat henget tottelevat teitä, vaan se, että teidät on merkitty taivaan kansalaisiksi.»

²¹ Pyhän Hengen ilo täytti hänet ja hän sanoi: »Kiitos Isä, taivaan ja maan Herra, ettet ole paljastanut salaisuuksiasi maailman mielestä viisaille, vaan niille, jotka uskovat kuin pieni lapsi. Niin, kiitos Isä siitä, että olet tämän näin suunnitellut.

²² Olen kaikessa Isäni edustaja maan päällä, ja vain Isä tuntee Pojan todella. Isää taas ei tunne kukaan muu kuin Poika ja ne, joille tämä haluaa ilmaista Isän.»

²³ Sitten hän sanoi hiljaa lähimmille oppilailleen: »Teillä on ollut erityinen etuoikeus nähdä nämä tapahtumat.

²⁴ Monet vanhan ajan profeetat ja kuninkaat olisivat halunneet elää tänä aikana nähdäkseen ja kuullakseen saman kuin te.»

Kertomus laupiaasta samarialaisesta

²⁵ Eräs Mooseksen lain erikoistuntija tuli koettelemaan Jeesuksen oikeaoppisuutta kysymällä: »Opettaja, mitä ihmisen on tehtävä, että saisi ikuisen elämän taivaassa?»

²⁶ Jeesus vastasi: »Mitä Mooseksen laki käskää?»

²⁷ »Sen mukaan meidän on rakastettava Her-
raa, Jumalaamme, sydämen pohjasta, kaikin
voimin, koko olemuksellamme ja järjellämme»,
mies vastasi. »Meidän on myös rakastettava
muita ihmisiä niin kuin itseämme.»

28 »Oikein!» Jeesus sanoi. »Saat elämän, kun teet niin.»

29 Mies halusi puolustella sitä, ettei osoittanut rakkautta kaikille ihmisille‡ ja kysyi: »Kuka sitten on minun lähimmäiseni, jota minun on rakastettava?»

30 Vastaukseksi Jeesus kertoi vertauksen: »Maantierosvot hyökkäsivät erään juutalaisen kimppuun, joka oli matkalla Jerusalemissa Jerikoon. He ryöstivät hänet putipuhtaaksi, löivät verille ja jättivät puolikuolleena tien viereen.

31 Sattumalta eräs juutalainen pappi kulki siitä ohi. Nähdessään miehen hän väisti toiselle puolelle tietä ja jatkoi matkaansa.

32 Samoin ohikulkeva temppelein virkailija§ jätti hänet sinne makaamaan.

33 Sitten paikalle osui halveksittu* samarialainen, jonka tuli miestä sääli.

34 Hän meni ryöstetyn luo ja lääkitsi ja sitoi tämän haavat. Sitten hän nosti miehen aasinsa selkään ja talutti sen majataloon. Siellä hän hoiti sairasta koko yön.

35 Aamulla hän antoi majatalon omistajalle rahaa† ja ja pyysi tätä huolehtimaan miehestä. 'Jos kustannukset kohoavat suuremmiksi, maksan erotuksen seuraavan kerran täällä käydessäni', hän lupasi.

36 Kuka noista kolmesta osoitti rosvojen uhrille lähimmäisenrakkautta?»

‡ 10:29 Sananmukaisesti: »tahtoi näyttää vanhurskaalta».

§ 10:32 Sananmukaisesti: »leeviläinen». * 10:33 Sisältyy ajatukseen. † 10:35 Sananmukaisesti: »kaksi denaria».

³⁷ Mies vastasi: »Se, joka auttoi häntä.»

Jeesus sanoi: »Elä sinä samalla tavalla.»

³⁸ Kun Jeesus jatkoi oppilaidensa kanssa matkaa Jerusalemia kohti[‡], pyysi Martta-niminen nainen heitä eräässä kylässä kotiinsa.

³⁹ Hänen sisarensa Maria kävi lattialle istumaan ja kuunteli siinä, mitä Jeesus puhui.

⁴⁰ Martta oli hermostunut, sillä hänellä oli paljon tehtävää. Hän tuli sanomaan Jeesukselle: »Herra, eihän sinustakaan ole oikein, että sisareni vain istuu täällä, kun minulla on niin paljon työtä? Käske hänen auttaa minua.»

⁴¹ Mutta Herra sanoi hänelle: »Martta, Martta! Suotta sinä hätäilet kaikista pikkusioista!

⁴² Vain yksi asia on todella tärkeä. Maria on huomannut, mikä se on, enkä aio ottaa sitä häneltä pois.»

11

Rukous – ja puhtaus

¹ Jeesus oli juuri ollut rukoilemassa, kun yksi oppilaista tuli pyytämään häneltä: »Herra, opeta meille jokin rukous, niin kuin Johanneskin opetti oppilailleen.»

² Ja Jeesus opetti heitä rukoilemaan näin: »Isä, auta meitä kunnioittamaan pyhää nimeäsi. Anna valtakuntasi pian tulla.

³ Anna meille joka päivä mitä tarvitsemme*,

⁴ ja anna meidän syntimme anteeksi, sillä mekin olemme antaneet anteeksi niille, jotka

[‡] **10:38** Sisältyy ajatukseen.

* **11:3** Sananmukaisesti: »joka päivä tarpeellinen leipämme».

ovat tehneet syntiä meitä vastaan. Vapauta meidät kiusauksista.»

⁵⁻⁶ Hän opetti heille lisää rukouksesta[†]: »Kuvitelkaa, että menette keskiyöllä ystävänne kotiin lainaamaan kolmea leipää. Huudatte oven takaa: 'Eräs ystäväni tuli meille, eikä minulla ole hänelle mitään tarjottavaa.'

⁷ Naapuri vastaa vuoteestaan: 'Älä häiritse minua enää. Ovi on jo lukossa ja me olemme kaikki nukkumassa. Minä en nyt kerta kaikkiaan voi auttaa sinua.'

⁸ Mutta sanonpa teille: vaikka hän ei avaisikaan ovea siksi, että on ystävänne, hän antaa teille sen mitä haluatte, jos vain itsepintaisesti jatkatte koputtamista tarpeeksi kauan.

⁹ Sama koskee rukousta. Pyytäkää sinnikkäästi, niin saatte. Etsikää, niin löydätte. Kolkuttakaa, niin ovi avataan.

¹⁰ Jokainen pyytävä saa ja etsivä löytää, ja kaikille, jotka kolkuttavat, avataan ovi.

¹¹ Annatko te, isät, pojallenne kiven, jos hän pyytää teiltä leipää? Jos hän pyytää kalaa, annatko hänelle käärmeen?

¹² Tai jos hän pyytää munaa, annatko skorpionin?

¹³ Jos kerran teidänlaisenne syntiset ihmiset antavat lapsilleen, mitä nämä tarvitsevat, miten Taivaan Isä ei tekisi enemmän? Hän antaa Pyhän Hengen niille, jotka häneltä pyytävät.»

¹⁴ Kun Jeesus oli eräänä päivänä vapauttanut mykän miehen riivaajahengen vallasta, mies sai

[†] **11:5-6** Joissakin vanhoissa käsikirjoituksissa on tässä kohdassa Isä meidän -rukouksen jatke. Ks. Matt. 6:9-13.

puhekykynsä takaisin. Väki joukko oli kiihtynyt ja innoissaan,

¹⁵ mutta jotkut sanoivat: »Mikä ihme se on, että hän ajaa pahoja henkiä ihmisistä. Hänhän saa voimansa itse paholaiselta, riivaajahenkien kuninkaalta!»

¹⁶ Toiset pyysivät, että hän antaisi jonkin merkin näkyä taivaalla osoittaakseen olevansa Messias, kuten väitti[‡].

¹⁷ Hän tiesi jokaisen ajatukset ja sanoi: »Sisällissotaan joutunut maa on tuhon oma, samoin koti, jossa riidellään.

¹⁸ Jos paholainen tosiaan taistelee itseään vastaan niin että antaa minulle voiman ajaa omia henkiään tiehensä, miten hänen valtakuntansa voi kestää?

¹⁹ Jos minun voimani tulee häneltä, mistä teidän seuraajanne sitten saavat voiman? Hehän myös ajavat ulos demoneja. Osoittaako se mielestänne, että saatana hallitsee heitä? Kysykää heiltä, oletteko oikeassa!

²⁰ Jos ajan pahoja henkiä ulos Jumalan voimalla, se osoittaa, että Jumalan valtakunta on tullut.

²¹ Kun saatana[§] vahvana ja hyvin aseistautuneena vartioi linnaansa, hän on turvassa –

²² kunnes joku vahvempi ja paremmin aseistettu hyökkää hänen kimppuunsa ja voittaa hänet, riisuu aseista ja ryöstää hänen omaisuutensa.

[‡] **11:16** Sananmukaisesti: »toiset taas kiusaten vaativat häneltä merkkiä taivaasta». **§ 11:21** Sananmukaisesti: »voimakas».

²³ Se, joka ei ole puolellani, on minua vastaan; jos joku ei auta minua, hän vahingoittaa asiaani.

²⁴ Kun paha henki karkotetaan ihmisestä, se lähtee asumattomiin paikkoihin etsimään lepoa. Kun se ei saa rauhaa, se palaa takaisin

²⁵ ja huomaa, että sen entinen koti onkin nyt lakaistu ja puhdas.

²⁶ Nyt se käy hakemassa seitsemän muuta henkeä, jotka ovat vielä pahempia kuin se itse, ja ne kaikki asettuvat sinne asumaan. Ihmisraukan tila on nyt seitsemän kertaa huonompi kuin aikaisemmin.»

²⁷ Hänen puhuessaan joku nainen huusi väkijoukon keskeltä: »Jumala siunatkoon äitiäsi, joka sinut synnytti ja sinua rinnoillaan ravitsi.»

²⁸ Hän vastasi: »Vielä enemmän Jumala siunaa niitä, jotka kuulevat hänen sanansa ja elävät niiden mukaan.»

²⁹⁻³⁰ Kun kansaa tungeksi hänen ympärillään, hän puhui heille: »Aika on paha ja ihmiset pahoja. He vaativat minulta merkkiä taivaalle todisteeksi siitä, että olen Messias*, mutta he saavat minulta vain Joonan todisteen. Se, mitä Joonä koki, osoitti Niiniven asukkaille, että hän oli Jumalan lähettämä. Samoin se, mitä minulle tapahtuu, todistaa teille, että minä olen Jumalan lähettämä.

³¹ Saban† kuningatar nousee tuomiopäivänä tätä sukupolvea vastaan ja tulee sille tuomioksi; hän teki pitkän ja vaivalloisen matkan

* **11:29-30** Sisältyy ajatukseen. † **11:31** Sanatarkasti: »etelän», ks. 1 Kun. 10.

päästäkseen kuulemaan Salomon viisautta, ja teillä on nyt joukossanne paljon suurempi mies kuin Salomo, mutta vain harvat välittävät hänestä‡.

³² Myös Niiniven miehet heräävät tuomitsemaan tämän kansan, sillä Joonan puhuessa he katuivat, ja Joonaa paljon suurempi mies on nyt täällä, mutta tämä kansa ei halua kuunnella§.»

³³ Ei kukaan pane lamppua piiloon sytytettyään sen ensin palamaan. Se pannaan näkyviin, jotta valosta olisi hyötyä kaikille huoneeseen tuleville.

³⁴ Silmäsi antaa sisimpääsi valon. Terveet silmät välittävät auringonpaisteen sieluusi. Hi-moitsevat silmät sammuttavat valon, ja joudut pimeään.

³⁵ Ole varuillasi, ettei auringonpaiste peity!

³⁶ Jos sisimpäsi on täynnä valoa, niin ettei mikään nurkka jää pimeään, on ympärilläsiikin valoisaa – aivan kuin olisit kirkkaan lampun loisteessa.

Kovia sanoja tekopyhille

³⁷⁻³⁸ Samassa yhteydessä eräs fariseus pyysi Jeesusta kotiinsa syömään. Tultuaan sisään Jeesus kävi heti pöytään eikä peseytynyt niin kuin juutalaisten tapa vaati. Hänen isäntänsä oli tästä hyvin hämmästynyt.

³⁹ Jeesus sanoi hänelle silloin: »Te fariseukset olette kyllä päältäpäin puhtaita mutta sisältä likaisia – täynnä ahneutta ja pahuutta.

⁴⁰ Olette järjettömiä! Eikö Jumala ole tehnyt niin sisä- kuin ulkopuoltakin?

‡ 11:31 Sisältyy ajatukseen. § 11:32 Sisältyy ajatukseen.

41 Sisäinen puhtaus tulee näkyviin anteliaisuutena.

42 Voi teitä fariseuksia! Kyllä te luovutatte tarkkaan kymmenykset pienimmistäkin tuloistanne, mutta unohdatte oikeudenmukaisuuden ja Jumalan rakkauden. On hyvä, että annatte kymmenykset, mutta teidän ei pitäisi sivuuttaa muuta tärkeää.

43 Voi teitä fariseuksia! Te rakastette synagogan kunniapaikkoja ja vastaantulijoiden kohteliaita tervehdyksiä.

44 Ankara tuomio odottaa teitä. Olette kuin merkitsemättömät haudat, joiden ohi ihmiset kulkevat tietämättä, mitä saastaa niissä on sisällä.»

45 Eräs uskonnollisen lain tuntija, joka seisoi siinä lähellä, sanoi silloin: »Opettaja, nyt loukkasit myös meidän ammattikuntaamme.»

46 »Sama tuomio on edessä teilläkin», Jeesus vastasi. »Te näännytätte ihmiset mahdottomilla uskonnollisilla vaatimuksillanne, joita itse ette koskaan yritäkään täyttää.

47 Voi teitä! Olette juuri samanlaisia kuin esi-isänne, jotka kauan sitten tappoivat profeetat.

48 Murhaajat! Hyväksytte sen, mitä isänne tekivät, ja olisitte itse toimineet samoin.

49 Jumala sanoo teistä: 'Minä lähetän luoksenne profeettoja ja apostoleita: muutamia heistä te tapatte ja loput ajatte pois.'

50 Tämä sukupolvi on vastuussa jokaisesta Jumalan palvelijan murhasta, joka maailman alusta asti on tehty:

⁵¹ te olette syyllisiä kaikkien kuolemaan Aabelista Sakarjaan asti, joka menehtyi alttarin ja temppelin pyhimmän osan välillä.

⁵² Voi teitä uskonnon tuntijoina pidettyjä miehiä! Te estätte ihmisiä näkemästä totuutta. Itse ette halua sitä hyväksyä ja viette muiltakin mahdollisuuden sen vastaanottamiseen.»

⁵³⁻⁵⁴ Fariseukset ja lain tuntijat olivat raivoissaan ja ahdistivat häntä tämän jälkeen kiihkeästi monenlaisilla kysymyksillä. He toivoivat hänen sanovan sellaista, mikä antaisi aiheen hänen pidättämiseensä.

12

Jeesus puhuu väkijoukolle

¹ Väkeä oli sillä välin kokoontunut tuhatmäärin. Ihmiset talloivat toisiaan tungoksesta. Jeesus sanoi oppilailleen: »Varokaa ennen muuta fariseuksia, jotka esiintyvät hyvinä ja hurskaina, vaikka eivät ole. Sellainen tekopyhyys paljastuu kerran.

² Se on kuin taikinaan pantu hiiva:

³ mitä he* pimeässä sanovatkin, sen kaikki saavat kuulla päivänvalossa, ja mitä te kuiskaatte seinien sisällä, se kuulutetaan ihmisille katoilta.

⁴ Ystäväni, älkää pelätkö niitä, jotka tahtovat tappaa teidät. He voivat tuhota ruumiin, mutta sieluun heillä ei ole valtaa.

⁵ Sen sijaan teidän on pelättävä Jumalaa, jolla on valta sekä tappaa ihminen että heittää hänet ikuiseen kadotukseen.

* **12:3** Sananmukaisesti: »te».

6 Mikä on viiden varpusen hinta? Pari killinkiä? Eipä juuri enempää. Kuitenkaan Jumala ei unohda niistä yhtäkään.

7 Jopa sen hän tietää, montako hiusta teillä on päässäanne. Teidän ei koskaan tarvitse pelätä, sillä olette te toki Jumalalle arvokkaammat kuin kokonainen varpusparvi.

8 Vakuutan teille, että minä[†] tunnustan taivaassa Jumalan enkelien luona teidät omikseni, jos nyt maan päällä julkisesti tunnustatte minut ystäväksenne.

9 Mutta minä kiellän enkelien edessä tuntevani niitä, jotka täällä ihmisten keskellä kieltävät minut.

10 Ne, jotka vastustavat minua[‡], saavat kuitenkin anteeksi. Sen sijaan niille, jotka herjaavat Pyhää Henkeä, ei anneta anteeksi.

11 Kun teidät viedään synagogiin johtavien juutalaisten tutkittaviksi, älkää huolehtiko siitä, mitä sanotte puolustukseksenne,

12 sillä Pyhä Henki antaa teille oikeat sanat oikealla hetkellä.»

13 Silloin joku huusi väkijoukosta: »Opettaja, sanothan veljelleni, että hän jakaisi kanssani isämme perinnön!»

14 Mutta Jeesus vastasi: »Miksi minun pitäisi olla tuomarinne tuollaisessa asiassa?

15 Älkää aina olko toivomassa itsellenne sellaista, mitä teillä ei ole.»

16 Jeesus kertoi vertauksen: »Rikkaalla miehellä oli tuottoisa maatila.

[†] 12:8 Sananmukaisesti: »Ihmisen Poika». [‡] 12:10 Sananmukaisesti: »Ihmisen Poikaa».

17 Hänen varastonsa olivat jo täpötäynnä, ja hän mietti, mihin saisi mahtumaan lopun viljan.

18 Vihdoin hän keksi: 'Minäpä puran varastoni ja rakennan tilalle suuremmat. Sitten minulla on tarpeeksi säilytystilaa.'

19 Jään lepäämään laakereillani ja sanon itselleni: Tämä riittää moniksi vuosiksi. Nyt voin ottaa vähän kevyemmin – syön, juon ja huvittelen.'

20 Mutta Jumala sanoi hänelle: 'Olet hullu! Sinä kuolet tänä yönä. Kuka sitten saa kaiken omaisuutesi?'

21 On järjetöntä koota rikkauksia maan päälle eikä taivaaseen.»

22 Oppilailleen Jeesus sanoi sitten: »Älkää kantako huolta siitä, onko teillä tarpeeksi ruokaa ja vaatteita.

23 Onhan elämässä toki paljon muutakin kuin ruoka ja vaatteet!

24 Katsokaa lintuja – ne eivät kylvä eivätkä korjaa satoa aittoihin ja kuitenkin tulevat hyvin toimeen, sillä Jumala ruokkii ne. Olettehan te toki hänelle lintuja arvokkaammat.

25 Ja miksi yleensä kannattaa antaa tällaisten asioiden painaa mieltään?

26 Ettehän te suremalla voi pidentää elämääne edes yhdellä ainoalla päivällä. Ja jos ei suremisesta ole apua pienissä asioissa, niin vielä vähemmän siitä on apua suurissa.

27 Katsokaa kukkia: ne eivät tee työtä eivätkä ompele, mutta Salomokaan ei ollut juhlasussaan niin kaunis kuin ne.

²⁸ Ja jos kerran Jumala näin pukee kasvin, joka tänään kukkii ja huomenna jo lakastuu – ettekö usko, että hän voi myös antaa teille vaatteet?

²⁹ Älkää kantako huolta ruuastanne ja vaatteistanne.

³⁰ Ihmiset uurastavat turvatakseen toimeentulonsa, mutta teidän Isänne tietää kyllä, mitä tarvitsette.

³¹ Pitäkää Jumalan valtakuntaa elämänne tärkeimpänä asiana, niin Isä antaa teille joka päivä kaiken muunkin, mitä tarvitsette.

³² Älä siis pelkää, pieni joukko! Teidän Isänne tahtoo antaa teille valtakunnan.

³³ Myykää, mitä teillä on, ja antakaa niille, jotka tarvitsevat. Näin kokoatte itsellenne aarteita taivaaseen. Niitä eivät varkaat vie eivätkä koit turmele.

³⁴ Sillä missä teidän aarteenne on, siellä ovat myös teidän sydämenne ja ajatuksenne.

³⁵⁻³⁶ Olkaa kuin palvelijat, jotka odottavat isäntäänsä kotiin häistä. Olkaa valveilla ja täysissä puukeissa. Silloin olette valmiit avaamaan oven ja päästämään hänet sisään, kun hän koputtaa.

³⁷ Ne, jotka ovat odottaneet hänen paluutaan, kokevat suuren ilon. Isäntä itse kutsuu heidät ruokapöytään, pukeutuu tarjoilijan asuun ja palvelee heitä.

³⁸ Hän voi palata illalla yhdeksältä tai yhtä hyvin keskiyöllä. Mutta tulipa hän milloin tahansa, ne, jotka ovat häntä odottaneet, ovat onnellisessa asemassa.

³⁹ Kyllähän jokainen olisi valmiina, jos tietäisi tarkan ajan, milloin hän tulee. Varastakin

osattaisiin varoa, jos hänen tulonsa tiedettäisiin etukäteen.

⁴⁰ Olkaa siis koko ajan valmiina, sillä palaan § silloin kun minua vähiten odotetaan.»

⁴¹ Pietari kysyi: »Herra, tarkoititko tuon meille vai kaikille muillekin?»

⁴²⁻⁴³⁻⁴⁴ Herra vastasi: »Puhun kaikille, jotka ovat uskollisia ja järkeviä ja joille heidän isäntänsä on antanut vastuun palvelijoiden hyvinvoinnista. Jos isäntä palatessaan huomaa heidän toimineen niin kuin pitkin, he saavat palkan: isäntä antaa koko omaisuutensa heidän hoidettavakseen.

⁴⁵ Palvelija voi myös ajatella, ettei hänen isäntänsä palaa vielä pitkiin aikoihin, ja rupeaakin suojelemisen sijasta lyömään toisia, juopottelemaan ja juhlimaan.

⁴⁶ Isäntä palaa ilman ennakkovaroitusta, ja palvelija menettää silloin luottamustehtävänsä ja kokee pettureiden kohtalon.

⁴⁷ Hän saa ankaran rangaistuksen, koska ei huolehtinut tehtävistään vaikka ne tiesi.

⁴⁸ Sellainen, joka ei tiedä tehneensä väärin, saa vain lievän rangaistuksen. Niitä, joille on annettu paljon, myös vaaditaan paljon, sillä heidän vastuunsa on suurempi.

⁴⁹ Olen tullut tuomaan tulta maan päälle ja miten toivoisinkaan, että olisin jo täyttänyt tehtäväni!

⁵⁰ Edessäni on hirvittävä koettelemus, ja olen hyvin ahdistunut siihen asti kunnes olen läpäissyt sen.

§ 12:40 Sananmukaisesti: »Ihmisen Poika palaa».

⁵¹ Luuletteko, että olen tullut tuomaan rauhaa maan päälle? Pikemminkin tuon riitaa ja erimielisyyttä.

⁵² Tästä lähin perheet jakautuvat kahtia: Kolme on minun puolellani ja kaksi minua vastaan tai päinvastoin.

⁵³ Isä ja poika ovat eri mieltä, äiti ja tytär joutuvat ristiriitaan keskenään, eivätkä miniä ja anoppi ymmärrä toisiaan.»

⁵⁴ Jeesus kääntyi sitten sanomaan väkijoukolle: »Kun te näette pilvien kerääntyvän läntiselle taivaalle, sanotte, että sade on tulossa, ja olette oikeassa.

⁵⁵ Etelätuulten puhaltaessa sanotte: 'Tänään tulee hellepäivä', ja niin tuleekin.

⁵⁶ Tekopyhät! Osaatte kyllä arvioida oikein ilmoja, mutta suljette silmänne kriisiä ennakoiilta merkeiltä, joita näkyy joka puolella ympärillänne.

⁵⁷ Miksi ette tahto nähdä totuutta?

⁵⁸ Jos tapaat syyttäjäsi matkalla oikeussaliin, yritä sopia asiasi hänen kanssaan ajoissa, ettet saisi tuomiota ja joutuisi vankilaan.

⁵⁹ Sieltä et nimittäin pääse vapaaksi ennen kuin olet maksanut viimeisenkin killingin.»

13

Taivaan ovi on ahdas

¹ Jeesus sai näihin aikoihin tietää, että Pilatus oli surmauttanut joitakin Galilean juutalaisia näiden ollessa uhraamassa Jerusalemin tempelissä.

2 »Luuletteko, että he olivat suurempia syntisiä kuin muut galilealaiset, kun heidän kävi näin?» Jeesus kysyi.

3 »Varmasti eivät! Ettekö tajua, että tuhoudutte itsekin, jos ette käänny omilta teiltänne Jumalan luo?

4 Entä ne kahdeksantoista miestä, jotka kuolivat, kun Siiloan torni kaatui heidän päälleen? Olivatko he Jerusalemin pahimpia syntisiä?

5 Varmasti eivät! Tekin tuhoudutte, ellette käänny.»

6 Hän kertoi kuvaavan esimerkin: »Eräs mies istutti puutarhaansa viikunapuun ja kävi usein katsomassa, joko se alkaisi tuottaa hedelmää, mutta turhaan.

7 Lopulta hän käski puutarhuria kaatamaan puun. 'Olen odottanut kolme vuotta, mutta yhtään viikunaa siinä ei ole kasvanut', hän sanoi. 'Ei kannata enää nähdä vaivaa. Voimme käyttää maan hyödyllisemminkin.'

8 'Anna sille vielä mahdollisuus', puutarhuri pyysi. 'Yritetään yksi vuosi. Minä lannoitan ja hoidan sitä hyvin.

9 Ensi vuonna varmaan jo saamme viikunoita. Jos niitä ei tule, hävitän sen sitten.'»

10 Opettaessaan eräänä sapattina synagogassa

11 Jeesus näki vaikeavammaisen naisen, joka oli joutunut kulkemaan selkä koukussa kahdeksantoista vuotta.

12 Jeesus kutsui hänet luokseen ja sanoi: »Nainen, olet päässyt vammastasi!»

13 Hän kosketti naista, ja tämä pystyi heti oikaisemaan selkänsä. Nainen alkoi ääneen ylistää Jumalaa.

14 Synagogan johtaja oli kuitenkin hyvin vihainen, koska Jeesus oli parantanut naisen sapattina. Hän huusi kansalle: »Viikossa on kuusi päivää työntekoa varten. Tulkaa silloin parantuttamaan itsenne älkääkään sapattina!»

15 Mutta Herra vastasi: »Oletpa sinä tekopyhä! Teet itsekin sapattina työtä. Viet karjasi navetasta ulos juomaan.

16 Teinkö väärin vapauttaessani juuri pyhäpäivänä tämän juutalaisen naisen kahleista, joissa saatana on pitänyt häntä kahdeksantoista vuotta?»

17 Hänen vihamiehensä häpesivät, ja kansa oli riemuissaan ihmeistä, joita hän teki.

18 Hän alkoi taas puhua heille Jumalan valtakunnasta: »Millainen tuo valtakunta on? Miten kuvailisin sitä?»

19 Se on kuin pieni sinapinsiemen, joka istutetaan puutarhaan. Pian siitä kasvaa suuri puu, jonka oksille linnut pesivät.

20-21 Taivaan valtakuntaa voidaan myös verrata hiivaan, joka on sekoitettu taikinaan. Hiivan olemassaolo tulee näkyviin vasta sitten, kun taikina nousee.»

22 Hän jatkoi kulkuaan kylästä toiseen ja kaupungista kaupunkiin pyrkien jatkuvasti Jerusalemia kohti. Joka paikassa hän opetti ihmisiä.

23 Joku kysyi häneltä: »Pelastuvatko vain harvat?»

Hän vastasi:

24-25 »Taivaan ovi on ahdas. Yrittäkää kaikin voimin päästä siitä sisään, sillä totuus on, että monet sinne kyllä pyrkivät, mutta sitten kun isäntä lukitsee oven, on jo myöhäistä. Jos silloin jäätte ulkopuolelle, kolkutatte oveen ja pyydätte: 'Herra, avaa', niin hän vastaa: 'En tunne teitä.'

26 Te sanotte siihen: 'Mehän söimme kanssasi ja sinä opetit meidän kaduillamme.'

27 Hän vastaa: 'Minä en tunne teitä, vaikka olette noin varmoja itsestänne. Menkää tiehenne!'^{*}

28 Te itkette ja kiristelette hampaitanne, kun seisotte ulkopuolella ja näette Aabrahamin, Iisakin, Jaakobin ja kaikkien profeettojen olevan sisällä valtakunnassa.

29 Joka puolelta maailmaa tulee ihmisiä, joille on varattu paikka.

30 Monia, joita nyt halveksitaan, kunnioitetaan silloin syvästi, ja toiset, joita nyt erityisesti arvostetaan, ovat silloin kaikkein vähäpätöisimpiä.»

31 Jonkin ajan kuluttua muutamat fariseukset tulivat sanomaan hänelle: »Lähde pois täältä, jollet tahdo joutua Herodeksen kynsiin.»

32 Jeesus vastasi: »Menkää sanomaan sille ketulle, että aion tänään ja huomenna parantaa ihmisiä ja ajaa ulos pahoja henkiä, mutta kolmantena päivänä pääsen määränpäähäni.

* **13:27** Tässä Jeesus karkottaa väärässä varmuudessa eläneet ihmiset luotaan. Sananmukaisesti: »En tunne teitä, mistä olette. Menkää pois luotani, kaikki väärintekijät.»

³³ Niin, vielä tämän päivän, huomisen ja ylihuomisen aion kulkea eteenpäin, sillä ei sovi, että Jumalan profeetta surmataan muualla kuin Jerusalemissa.

³⁴ Jerusalem, Jerusalem, sinä, joka murhaat profeetat ja kivität ne, jotka tulevat sinua auttamaan! Miten usein olenkaan tahtonut koota lapsesi niin kuin kana kokoaa poikasensa turvaan siipiensä alle, mutta te ette ole tahtoneet.

³⁵ Teidän talonne autioituu. Ette näe minua, ennen kuin sanotte: 'Ole tervetullut, sinä, joka tulet Herran nimessä!'

14

¹⁻² Jeesus tuli sapattina erään juutalaisten neuvoston jäsenen kotiin. Fariseukset seurasivat haukan silmin, parantaisiko hän paikalla olevan vesipöhostä kärsivän miehen.

³ Jeesus kysyi fariseuksilta ja laintuntijoilta, jotka seisivat hänen ympärillään: »Antaako laki luvan parantaa ihmisen sapattina?»

⁴ Kun vastausta ei kuulunut, Jeesus tarttui sairaan käteen, paransi hänet ja lähetti pois.

⁵ Muille Jeesus sanoi: »Kuka teistä ei tee sapattina työtä, jos teidän poikanne tai härkänne putoaa kaivoon? Ettekö heti ryhdy nostamaan niitä sieltä ylös?»

⁶ Vieläkään hän ei saanut vastausta.

Älkää pyrkikö eteenpäin toisten kustannuksella

⁷ Huomatessaan, että kaikki päivällisvieraat yrittivät päästä istumaan arvokkaimmille

paikoille lähelle pöydän päätä, Jeesus antoi heille neuvon:

⁸ »Jos teidät kutsutaan häihin, älkää pyrkikö parhaalle paikalle. Joku arvokkaampi saattaa tulla teidän jälkeenne,

⁹ ja isäntä johdattelee hänet sinne, missä te istutte. Joudutte silloin nolona etsimään tyhjää paikkaa ovensuusta.

¹⁰ Menkää sen sijaan ensin vähemmän arvokkaalle paikalle. Huomatessaan teidät isäntä sanoo: 'Ystävä hyvä, kyllä sinulle löytyy parempikin paikka.' Näin arvonne nousee muiden vieraiden silmissä.

¹¹ Jokainen, joka yrittää saada kunniaa itselleen, joutuu nöyrytykseen, mutta joka nöyrytyy, saa kunnian.»

¹² Sitten hän sanoi isännälle: »Kun järjestät päivälliset, älä kutsu ystäviäsi, veljiäsi, sukulaisiai tai rikkaita naapureitasi, sillä he palkitsevat sinut kutsumalla sinut vastavierailulle.

¹³ Kutsu sen sijaan köyhiä, raajarikkoja ja sokeita.

¹⁴ Kun Jumalan omien ylösnousemus tulee, Jumala maksaa sinulle sen, että kutsuit kotiisi sellaisia, jotka eivät voineet tehdä sinulle vastapalveluksia.»

¹⁵ Kuultuaan tämän eräs pöydässä oleva mies huudahti: »Miten suurenmoista olisikaan päästä aterialle Jumalan valtakuntaan!«

¹⁶ Vastaukseksi Jeesus kertoi vertauksen: »Eräs mies järjesti suuret juhlat ja kutsui niihin paljon ihmisiä.

17 Kun kaikki oli valmista, hän lähetti palvelijansa muistuttamaan vieraita, että nyt heidän oli aika tulla.

18 Mutta kaikilla oli verukkeita. Yksi sanoi ostaneensa juuri pellon – hänen piti mennä nyt katsomaan sitä.

19 Toinen halusi kokeilla viittä härkäparia, jotka juuri oli ostanut.

20 Joku oli mennyt vasta naimisiin eikä siksi voinut tulla.

21 Palvelija palasi kertomaan isännälleen, mitä kutsutut olivat sanoneet. Isäntä suuttui ja käski hänen heti mennä kaupungin kaduille ja kujille hakemaan juhliin kerjäläisiä, rampoja ja sokeita.

22 Kun nämä oli tuotu sisään, talossa oli yhä tilaa.

23 'Lähde sitten maaseudulle ja pakota kaikki, jotka tienvarsilta löydät, tulemaan tänne, että saamme talon täyteen', isäntä käski.

24 'Kukaan niistä, jotka ensin kutsuin, ei saa maistaa muruakaan aterialta, jonka heille valmistin.'»

25 Valtava joukko ihmisiä kulki Jeesuksen jäljessä. Hän kääntyi ja sanoi heille:

26 »Sen, joka haluaa seurata minua, on rakastettava minua enemmän* kuin omaa isäänsä, äitiänsä, vaimoan, lapsiaan, veljiään tai sisariaan – jopa enemmän kuin omaa elämäänsä. Muuten hän ei voi olla oppilaani.

27 Kukaan, joka ei kannata omaa ristiään ja seuraa minua, ei voi olla oppilaani.

* **14:26** Sananmukaisesti: »Jos joku tulee minun luokseni eikä vihaa isäänsä ja äitiänsä...»

²⁸ Laskekaa kustannukset, ennen kuin teette ratkaisuja.† Eihän kukaan aloita rakentamista ennen kuin arvioi, onko hänellä tarpeeksi rahaa talon maksamiseen.

²⁹ Muuten voi käydä niin, että rahat loppuvat, kun hän on saanut vasta rakennuksen perustuksen valmiiksi. Kyllä hänelle silloin naurettaisiin!

³⁰ 'Katsokaa tuota', kaikki ilkkuisivat. 'Hän alkoi rakentaa, mutta rahat loppuivat kesken.'

³¹ Tai mitä tekee kuningas ennen sotaan lähtöä? Hän neuvottelee ensin asiantuntijoiden kanssa, onko hänen kymmentuhantinen armeijansa kyllin vahva puolustautumaan kahtakymmentätuhatta vihollista vastaan.

³² Jos hän huomaa yrityksen toivottomaksi, hän lähettää rauhanneuvottelijat matkaan, kun vihollisjoukot ovat vielä kaukana.

³³ Kukaan ei voi olla oppilaani, ellei hän luovuta käyttööni kaikkea mitä hänellä on.

³⁴ Mitä merkitystä on suolalla, joka ei enää ole suolaista?‡

³⁵ Mauton suola ei kelpaa edes lannoitteeksi. Se on arvottomana heitettävä pois. Kuunnelkaa tarkasti ymmärtääksenne, mitä tarkoitan.»

15

Kadonnut – ja löytynyt

¹ Epärehelliset veronkantajat ja muut huonomaineiset ihmiset tulivat usein kuuntelemaan Jeesuksen puheita.

† 14:28 Sisältyy ajatukseen. ‡ 14:34 Ehkä Jeesus puhuu puhdistamattomasta suolasta, jonka liuettua jää mauton jäte. Matt. 5:13.

² Tämä taas antoi juutalaisten uskonnollisille johtajille ja laintuntijoille aiheen moittia häntä siitä, että hän oli tekemisissä sellaisten halveksittujen ihmisten kanssa – ja jopa söi heidän kanssaan!

³⁻⁴ Siksi Jeesus kertoi havaintoesimerkin: »Jos sinulla olisi sata lammasta ja yksi niistä eksyisi erämaahan, etkö jättäisi ne yhdeksänkymmentäyhdeksän laitumelle ja etsisi kadonnutta niin kauan, että löytäisit sen?

⁵ Sitten kantaisit sen iloisena olallasi kotiin.

⁶ Kutsuisit ystävät ja naapurit luoksesi siitä ilosta, että kadonnut lampaasi löytyi.

⁷ Samoin taivaassakin ollaan iloisempia yhdestä kadonneesta syntisestä, joka palaa Jumalan luo, kuin yhdeksästäkymmenestäyhdeksästä muusta, jotka eivät ole eksyneet.

⁸ Tai toinen esimerkki: Nainen kadottaa yhden kymmenestä arvokkaasta hopearahastaan. Hän sytyttää lampun ja tutkii ja lakaisee talonsa jokaisen kolkan, kunnes löytää rahansa.

⁹ Sitten hän kutsuu tapauksen kunniaksi luokseen ystävänsä ja naapurinsa.

¹⁰ Niin Jumalan enkelitkin riemuitsevat, kun yksi syntinen kääntyy.»

¹¹ Selvittääkseen asiaa lisää hän kertoi vielä yhden vertauksen: »Eräällä miehellä oli kaksi poikaa.

¹² Nuorempi pyysi isältään: 'En haluaisi odottaa kuolemaasi asti, vaan ottaisin jo nyt oman osuuteni perinnöstä.' Isä suostui ja jakoi omaisuutensa poikiensa kesken.

13 Muutama päivä myöhemmin nuorempi poika pakkasi tavaransa ja matkusti kauas ulkomaille. Siellä hän tuhlassi kaikki rahansa juhlimiseen ja huonoon elämään.

14 Näihin aikoihin maahan tuli nälänhätä, ja hänkin joutui kärsimään siitä.

15 Hän sai erään maanomistajan ottamaan hänet sikojenhoitajaksi.

16 Poika oli niin nälissään, että jopa sioille tarkoitettut palot näyttivät hänestä hyvältä. Mutta hän ei saanut syödä niitäkään.

17 Kun hän lopulta tuli järkiinsä, hän mietti itsekseen: 'Kotona on isäni työmiehillä yllin kyllin syötävää, mutta minä kuolen täällä nälkään!

18 Lähden kotiin ja sanon isälle: Olen tehnyt syntiä sekä sinua että Jumalaa vastaan

19 enkä ole enää sen arvoinen, että sanoisit minua pojaksesi. Etkö kuitenkin voisi antaa minulle työtä kotona?'

20 Hän lähti kotiin isänsä luo. Hän oli vielä kaukana, kun isä näki hänen tulevan. Sydän täynnä rakkautta ja sääliä isä juoksi poikaa vastaan. Hän sulki pojan syliinsä ja suuteli häntä.

21 Poika sanoi: 'Isä, olen tehnyt syntiä Jumalaa ja sinua vastaan enkä ole sen arvoinen, että sanoisit minua enää pojaksesi...'

22 Mutta hänen isänsä sanoi palvelijoille: 'Tuokaa tänne talon hienoin puku, pankaa jalokivisormus pojan sormeen ja kengät hänen jalkaansa.

23 Teurastakaa syöttövasikka, sillä nyt on syytä juhlaan.

24 Tämä poikani oli kuollut, mutta palasi elämään. Hän oli kadonnut, mutta nyt hän on löytynyt.’ Ja he järjestivät juhlan.

25 Vanhempi poika oli tämän tapahtuessa työssä pellolla. Palatessaan kotiin hän kuuli talosta iloista musiikkia

26 ja kysyi joltakin palvelijalta, mitä oikein oli tekeillä.

27 ‘Veljesi tuli takaisin’, tämä kertoi. ‘Isäsi teurastutti syöttövasikan ja käski järjestää pidot, kun sai pojan vahingoittumattomana kotiin.’

28 Vanhempi veli oli vihainen eikä halunnut mennä sisään. Isä tuli pyytämään häntä mukaan juhlaan.

29 Mutta hän vastasi: ‘Olen koko ikäni tehnyt täällä ilmaista työtä. En ole koskaan kieltäytynyt tekemästä mitään, mitä olet käskenyt. Mutta minulle et ole antanut edes pientä vuohta, että olisin voinut järjestää juhlat ystäväilleni.

30 Nyt kun veljeni tuli takaisin, teurastutit parhaan vasikan ja panit pystyyn juhlat, vaikka hän on tuhlannut rahasi huonojen naisten kanssa.’

31 ‘Kuule nyt, oma poikani’, isä sanoi. ‘Me olemme hyvin läheiset toisillemme, ja kaikki, mikä on minun, on myös sinun.

32 Mutta täytyihän meidän järjestää juhlat, kun veljesi, joka oli kuollut, palasi elämään – hän oli kadonnut, mutta nyt hän on löytynyt!’»

16

Jeesus kertoo lisää vertauksia

1 Jeesus kertoi oppilailleen: »Eräs varakas mies palkkasi taluspäällikön hoitamaan raha-asioitaan, mutta pian lähti kiertämään huhu, että taluspäällikkö oli hyvin epärehellinen.

2 Työnantaja kutsui miehen puheilleen. 'Tiedätkö, mitä olen saanut selville? Sinä olet varas. Tee tili toimistasi, sillä saat lähteä.'

3 Taluspäällikkö mietti, miten selviäisi. 'Minun on lähdettävä täältä, mutta ruumiillista työtä en jaksa tehdä ja kerjäämäänkään en rupea.

4 Nyt tiedän, mistä saan ystäviä! He huolehtivat minusta, kun lähden täältä.'

5-6 Hän pyysi kaikkia, jotka olivat hänen työnantajalleen velkaa, tulemaan puheilleen. Ensimmäiseltä hän kysyi: 'Paljonko olet velkaa?'

'3 600 litraa oliiviöljyä', mies vastasi.

'Tässä onkin velkakirjasi. Revi se ja kirjoita uusi, jossa velaksesi ilmoitetaan vain puolet siitä', taluspäällikkö sanoi.

7 'Mitä sinä olet velkaa?' hän kysyi sitten seuraa valta.

'36 tonnia vehnää', tämä vastasi.

'Tehdään uusi sopimus ja merkitään velaksesi vain 29 tonnia', taluspäällikkö sanoi.

8 Saatuaan kuulla asiasta rikas mies ei voinut olla ihailematta taluspäällikkönsä nerokasta ratkaisua. Ovathan tämän maailman ihmiset ovelampia kuin ne, jotka tahtovat elää Jumalan mielen mukaan.

9 Mutta neuvoisinko *teitä* hankkimaan itsellenne ystäviä petoksella? Hekö sitten auttaisivat teitä pääsemään taivaaseen?

10 Varmaa on, että jollette ole pienissä asioissa rehellisiä, ette ole suurissakaan. Jos harrastatte pientä vilppiä, olette epärehellisiä myös saadessanne paljon vastuuta.

11 Jos teidän hoidettavaksenne ei voi uskoa maallista omaisuutta, niin vielä vähemmän taivaan aarteita.

12 Jos ette ole luotettavia hoitaessanne toisten ihmisten rahoja, kuinka sitten pystyisitte hoitamaan sellaista omaisuutta, joka on uskottu teidän omaksenne?

13 Kukaan ei voi olla samalla kertaa kahden isännän palveluksessa. Jos yritämmekin, alamme ennen pitkää vihata toista ja pitää toisen puolta tai arvostaa toista ja halveksia toista. On mahdotonta palvella sekä Jumalaa että omaisuutta.»

14 Fariseukset, jotka olivat hyvin rahanahneita, hymähtelivät ivallisesti.

15 Jeesus sanoi heille: »Teitä luullaan hyväksi ja hurskaiksi, mutta Jumala tuntee sydämenne pahuuden. Teeskentelette niin hyvin, että onnistutte pettämään ihmisiä, mutta Jumala kauhistuu menettelyänne.

16 Ennen Johannes Kastajaa saitte elämänohjeet Mooseksen laista ja profeettojen kilvoituksista, mutta Johannes julisti hyvää uutista: Jumalan valtakunta oli pian tulossa. Innokkaat ihmisjoukot yrittävät nyt työntyä sinne.

17 Tämä ei kuitenkaan merkitse, että laki olisi vähääkään menettänyt voimaansa. Se on yhtä luja ja horjumaton kuin taivas ja maa.

18 Niinpä jokainen, joka eroaa vaimostaan ja menee naimisiin jonkun toisen kanssa, tekee aviorikoksen, samoin jokainen, joka menee naimisiin eronneen naisen kanssa.»

19 »Eräs varakas mies vietti iloista ja ylellistä elämää ja pukeutui loisteliaasti», Jeesus kertoi.

20-21 »Sairas kerjäläinen, Lasarus, makasi hänen ovensa edessä odottaen, että saisi jotakin pientä suuhunsa rikkaan pöydältä. Koirat kävivät nuolemassa Lasaruksen paiseita.

22 Lopulta hän kuoli, ja enkelit veivät hänet Aabrahamin luo paikkaan, minne Jumalan hyväksymät ihmiset pääsevät kuoltuaan*. Myös rikas mies kuoli, ja hänet haudattiin,

23 mutta hän joutui kadotukseen†. Kärsiessään siellä hän näki kaukana Lasaruksen, joka oli Aabrahamin seurassa.

24 'Isä Aabraham, sääli minua!' hän huusi. 'Lähetä Lasarus tänne ja pyydä häntä kastaamaan vaikka sormenpäätänsä veteen ja kostuttamaan kieltäni, sillä näissä liekeissä on kauhea olla.'

25 Mutta Aabraham sanoi hänelle: 'Muistat kai, poikani, että koko elämäsi ajan sait kaikkea mitä tahdoit, mutta Lasaruksella ei ollut mitään. Hänen vuoronsa on nyt saada lohdutusta ja sinun kärsiä.

26 Sitä paitsi meitä erottaa syvä kuilu, niin että jos joku haluaisikin tulla täältä sinne, hän ei pääse. Samoin sieltä ei kukaan pääse tälle puolelle.'

* **16:22** Sananmukaisesti: »Aabrahamin helmaan». † **16:23** Sananmukaisesti: »tuonelaan».

27 Rikas mies sanoi silloin: 'Voisitko sitten lähettää hänet perintötilallemme

28 varoittamaan viittä veljeäni, etteivät he joutuisi kuoltuaan tähän hirveään paikkaan?'

29 Mutta Aabraham vastasi: 'Jumalan laki ja profeettojen kirjoitukset varoittavat heitä kyliksi. Veljesi voivat lukea niitä milloin vain.'

30 Rikas mies sanoi: 'Eivät he lue Raamattua. Mutta jos joku kuollut palaisi puhumaan heille, he varmasti luopuisivat synneistään.'

31 Aabraham vastasi: 'Jos he eivät kuuntele Moosesta ja profeettoja, he eivät kuuntelisi, vaikka joku kuollut heräisi eloon.'»‡

17

1 Jeesus sanoi oppilailleen: »Kiusauksia on aina, mutta ihmisen, joka aiheuttaa kiusauksen, käy huonosti.

2-3 Parempi olisi heittää hänet myllynkivi kaulassa mereen kuin antaa hänen aiheuttaa vahinkoa näille pienille lapsille. Varoitan teitä!

Mene puhumaan veljesi kanssa, jos hän tekee syntiä, ja jos hän katuu, anna hänelle anteeksi.

4 Vaikka hän pahoittaisi mielesi seitsemän kertaa samana päivänä, anna hänelle anteeksi, jos hän joka kerta tulee katuvana luoksesi.»

Usko ja kiitollisuus

5 Oppilaat tulivat eräänä päivänä pyytämään Herralta: »Selitä meille, miten saisimme lisää uskoa.»

‡ **16:31** Kristuksen ylösnousemukseen ei vakuuttanut fariseuksia, joille hän tämän kertoi.

⁶ Jeesus vastasi: »Jos teillä olisi sinapinsiemenkään verran uskoa, voisitte käskeä tuota silkkiäispuuta heittäytymään juurineen mereen, ja se tapahtuisi.

⁷⁻⁸⁻⁹ Kun palvelija tulee kyntämästä tai hoitamasta lampaista, hän ei istu heti syömään, vaan valmistaa ensin ruuan isännälleen ja tarjoilee hänelle ennen kuin ottaa itse. Isäntä ei kiittele palvelijaa, koska tämä tekee vain sen, mikä hänelle kuuluu.

¹⁰ Ei teidänkään pidä odottaa kiitosta siitä, että tottelette minua. Olette vain tehneet velvollisuutenne!»

¹¹ Matkalla Jerusalemiin he kulkivat Galilean ja Samarian välistä rajaa.

¹² Eräässä kylässä alkoi kymmenen leprasairasta huutaa matkan päästä:

¹³ »Auta meitä, Jeesus!»

¹⁴ Jeesus katsoi heihin ja sanoi: »Menkää näyttämään papeille, että olette parantuneet.» Matkalla sairaat tulivat terveiksi.

¹⁵ Yksi heistä palasi Jeesuksen luo ja huusi riemuissaan: »Kiitos Jumalalle, minä olen terve!»

¹⁶ Hän heittäytyi Jeesuksen eteen kasvot maata vasten ja ylisti Jeesusta siitä, mitä tämä oli tehnyt. Mies oli halveksittu* samarialainen.

¹⁷ Jeesus kysyi: »Eikö teitä ollut kymmenen? Mihin ne yhdeksän jäivät?»

¹⁸ Tämä ulkomaalainenko vain palasi kiittämään Jumalaa?»

* **17:16** Sisältyy ajatukseen.

19 Jeesus sanoi miehelle: »Nouse ja mene. Uskosi on tehnyt sinut terveeksi.»

»*Olkaa valmiina, kun palaan*»

20 Fariseukset kyselivät Jeesukselta: »Milloin Jumalan valtakunta oikein saa alkunsa?» Jeesus vastasi: »Ei Jumalan valtakuntaa voi nähdä näillä silmillä.

21 On mahdotonta sanoa, että nyt se on alkanut tuolla- tai täälläpäin maata. Jumalan valtakunta on teidän sisimmässänne[†].»

22 Hän keskusteli oppilaidensa kanssa tästäkin myöhemmin. »Kerran vielä toivotte, että minä[‡] olisin kanssanne edes yhden päivän, mutta silloin en enää ole täällä.

23 Kuulette huhuja, että olen palannut ja olen siellä tai siellä. Älkää uskoko sellaisiin puheisiin älkääkä lähtekö etsimään minua.

24 Kun todella palaan, siinä ei ole mitään epäselvyyttä. Se näkyy yhtä selvästi kuin salaman leimahdus taivaalla.

25 Mutta sitä ennen minun on kärsittävä paljon. Koko tämä kansa kääntää minulle selkänsä», hän sanoi.

26 »Kun minä[§] palaan, ihmiset välittävät Jumalasta* yhtä vähän kuin Nooan aikana.

27 Silloin he söivät, joivat ja menivät naimisiin – aivan niin kuin tavallisesti, kunnes eräänä päivänä alkoi nousta tulva. Nooa meni arkkiin, mutta muut hukkuivat.

† 17:21 Tai: »keskellänne»; ks. Room. 14:17. ‡ 17:22 Sananmukaisesti: »Ihmisen Poika». § 17:26 Sananmukaisesti: »Ihmisen Poika». * 17:26 Sisältyy ajatukseen.

28 Maailma on minun palatessani samanlainen kuin Lootin aikana: ihmiset hoitivat jokapäiväisiä tehtäviään, söivät ja joivat, ostivat ja myivät, viljelivät maata ja rakensivat.

29 Sitten eräänä aamuna Loot lähti Sodomasta, ja taivaasta alkoi sataa tulta ja tulikiveä. Kaikki muut kuolivat.

30 Samanlaisia ihmiset ovat silloinkin, kun tulen takaisin.†

31 Jos joku on sinä päivänä ulkona, hänen ei pidä palata sisään kotiinsa, eikä pellolta pitää tulla kaupunkiin –

32 muistattehan, miten Lootin vaimon kävi.

33 Jokainen, joka pitää kiinni elämästään, menettää sen, mutta joka luopuu elämästään, pelastaa sen.

34 Kaksi miestä nukkuu sinä yönä samassa huoneessa: toinen heistä otetaan, toinen jää.

35-36 Kaksi naista tekee yhdessä taloustöitä: toinen otetaan, toinen jää. Samoin käy pellolla työssä oleville miehille.»

37 Oppilaat kysyivät: »Missä ja milloin tämä kaikki tapahtuu?» Jeesus vastasi: »Korppikotkat kerääntyvät sinne, missä raato on.»‡

18

»Rukoilkaa jatkuvasti»

† 17:30 Sananmukaisesti: »jona Ihmisen Poika ilmestyy».

‡ 17:37 Jeesus toijuu kysymykset. Sananlasku korppikotkista, jotka hetkessä keksivät kuolleen, selittää, miksi kysymykset ovat tarpeettomia. Kun Kristus tulee, kaikki selviää hetkessä. Tärkeintä on olla valmiina (ks. Mark. 13:32,33).

¹ Jeesus kertoi eräänä päivänä oppilailleen havainnollisen esimerkin sinnikkäästä rukouksesta. Hän halusi osoittaa, ettei pidä lakata rukoilemasta, ennen kuin vastaus tulee.

² »Eräässä kaupungissa oli tuomari, joka ei kunnioittanut Jumalaa eikä piitannut siitä, mitä ihmiset sanoivat.

³ Muuan köyhä leski tuli vähän väliä hänen luokseen pyytämään oikeudenkäyntiä erästä miestä vastaan, joka oli aiheuttanut hänelle vahinkoa.

⁴⁻⁵ Tuomari ei jaksanut kiinnostua hänen asiastaan, mutta ajan mittaan nainen kävi hänen hermoilleen.

’En pelkää Jumalaa enkä ihmisiä, mutta tämä nainen on oikea maanvaiva. Otan hänen asiansa hoitaakseni, niin pääsen hänestä eroon’, tuomari päätti.»

⁶ Jeesus jatkoi: »Jos kova tuomarikin on taivutettavissa,

⁷⁻⁸ niin kuinka sitten Jumala ei auttaisi lapsiaan, jotka pyytävät häneltä apua yötä päivää? Hän vastaa pian. Kysymys onkin siitä, kuinka moni rukoilee uskoen silloin, kun minä palaan maan päälle.* »

⁹ Sitten Jeesus kertoi tällaisen vertauksen niille, jotka ylpeilivät omasta hyvydestään ja halveksivat muita ihmisiä:

¹⁰ »Kaksi miestä meni temppeeliin rukoilemaan. Toinen oli ylpeä fariseus, joka piti

* **18:7-8** Sananomukaisesti: »Löytäneekö Ihmisen Poika tulleensa uskollisuutta maan päältä?»

itseään hyvänä ihmisenä, ja toinen halveksittu veronkantaja.

¹¹ Fariseus rukoili näin: 'Kiitos, Jumala, etten olen syntinen niin kuin muut, esimerkiksi tuo veronkantaja. En petä koskaan ketään, en tee aviorikosta,

¹² paastoan kaksi päivää viikossa ja annan Jumalalle kymmenesosan tuloistani.'

¹³ Veronkantaja sen sijaan seisoi temppelin perällä uskaltamatta edes katsoa ylöspäin rukouksessaan. Hän löi murheissaan rintaansa ja pyysi: 'Jumala, olen syntinen ja pyydän armoa!'

¹⁴ Vakuutan teille, että tämä syntinen palasi kotiinsa anteeksi saaneena eikä suinkaan se fariseus. Ylpeä alennetaan, mutta nöyrä ylennetään.»

¹⁵ Äidit toivat eräänä päivänä pieniä lapsiaan Jeesuksen luo pyytäen, että tämä koskettaisi heitä ja siunaisi heidät. Oppilaat hätistelivät heidät kuitenkin pois.

¹⁶⁻¹⁷ Jeesus pyysi heitä tulemaan takaisin ja sanoi oppilailleen: »Antakaa pienten lasten tulla luokseni! Älkää missään tapauksessa käsketkö heidän mennä pois. Taivaan valtakunta kuuluu niille ihmisille, jotka ovat yhtä luottavaisia kuin nämä pikkulapset. Jos jollakulla ei ole sellaista uskoa kuin lapsella, hän ei pääse sisään valtakunnan porteista.»

Rikkaan miehen vaikea ratkaisu

¹⁸ Eräs juutalaisten uskonnollinen johtaja kysyi Jeesukselta: »Hyvä opettaja, mitä minun on tehtävä, että pääsisin taivaaseen?»

19 Jeesus kysyi takaisin: »Miksi sanoit minua hyväksi? Vain Jumala on todella hyvä.

20 Mutta mitä kysymykseesi tulee, tunnet kai kymmenen käskyä? Älä tee aviorikosta, älä tapa, älä varasta, älä valehtele, kunnioita vanhempiasi ja niin edelleen.»

21 Mies vastasi: »Olen pikkulapsesta asti elänyt näiden lakien mukaan.»

22 »Sinulta puuttuu vain yksi asia», Jeesus sanoi silloin. »Myy kaikki, mitä omistat, anna rahat köyhille ja lähde seuraamaan minua. Silloin sinulla on aarre taivaassa.»

23 Kuullessaan tämän mies lähti pois alakuloisena, sillä hän oli hyvin rikas.

24 Jeesus katseli hänen menoaan ja sanoi oppilailleen: »Rikkaan on tosiaan vaikea päästä Jumalan valtakuntaan.

25 Kamelinkin on helpompi mennä neulan-silmän läpi.»

26 Kuulijat ihmettelivät: »Jos se on niin vaikeaa, kuinka kukaan voi pelastua?»

27 Hän vastasi: »Jumalalle on mahdollista se, mikä ihmiselle on mahdotonta.»

28 Pietari muistutti: »Me olemme lähteneet kodeistamme ja seuranneet sinua.»

29 »Niin olette», Jeesus vastasi. »Jokainen, joka tekee samalla tavoin – luopuu kodistaan, vaimosta, veljistä, vanhemmista tai lapsista Jumalan valtakunnan tähden –

30 saa jo nyt moninkertaisen korvauksen ja uudessa maailmassa ikuisen elämän.»

31 Jeesus kutsui kaksitoista oppilastaan luokseen ja sanoi heille: »Kun nyt menemme

Jerusalemiin, siellä toteutuvat kaikki minua koskevat entisajan profeettojen ennustukset.

³² Joudun pakanoiden käsiin ja he pilkkaavat minua, sylkevät päälleni ja kohtelevat minua häpeällisesti.

³³ He ruoskivat minua ja viimein surmaavat minut, mutta kolmantena päivänä nousen kuolleista.»

³⁴ He eivät ollenkaan ymmärtäneet hänen puhettaan. Tuntui, kuin hän olisi esittänyt arvoituksia.

³⁵ Heidän tullessaan Jerikon lähelle istui tien laidassa sokea mies kerjäämässä ohikulkijoilta.

³⁶ Kun mies kuuli äänestä, että liikkeellä oli suuri väkijoukko, hän kysyi, mitä oli tekeillä.

³⁷ Hän sai kuulla, että Jeesus Nasaretilainen oli menossa ohi.

³⁸ Silloin hän alkoi huutaa: »Jeesus, Daavidin Poika, auta minua!»

³⁹ Jeesuksen edellä kulkevat ihmiset yrittivät vaientaa sokean, mutta tämä huusi entistä kovempaa: »Daavidin Poika, auta minua!»

⁴⁰ Jeesus pysähtyi tullessaan miehen kohdalle. »Tuokaa sokea tänne», hän pyysi.

⁴¹ Sitten hän kysyi mieheltä: »Mitä haluat?»

»Tahtoisin saada näköni, Herra», tämä vastasi.

⁴² Jeesus sanoi: »Hyvä on, nyt voit nähdä! uskosi on parantanut sinut.»

⁴³ Mies sai heti näkönsä ja lähti kulkemaan Jeesuksen jäljessä. Koko ajan hän kiitti Jumalaa. Myös kaikki tapahtuman todistajat ylistivät Jumalaa.

19

Uskollisuus palkitaan

¹⁻² Jeesuksen kulkiessa Jerikon läpi eräs Sakkeus-niminen mies, joka oli paikkakunnan veronkantajien johtaja ja tietysti hyvin rikas,

³ halusi välttämättä nähdä hänet. Väkijoukon keskeltä hän ei lyhyenä miehenä nähnyt mitään.

⁴ Siksi hän juoksi edelle ja kiipesi tien vieressä kasvavaan viikunapuuhun tähystelemään.

⁵ Kun Jeesus tuli sille kohdalle, hän katsoi ylös ja puhutteli Sakkeusta nimeltä: »Sakkeus, tule heti alas! Aion tänään tulla vieraaksi kotiisi.»

⁶ Sakkeus tuli nopeasti alas ja vei iloisena Jeesuksen kotiinsa.

⁷ Ihmiset olivat tyytymättömiä. He mutisivat: »Kaikenlaisten syntisten luo hänkin viitsii mennä.»

⁸ Mutta Sakkeus sanoi Jeesukselle: »Olen valmis antamaan puolet omaisuudestani köyhille, ja jos huomaan ottaneeni joltakin liikaa veroja, korvaan sen hänelle nelinkertaisesti.»

⁹⁻¹⁰ Jeesus vastasi hänelle: »Tuo osoittaa*, että tässä kodissa on tänään löydetty pelastus.» Hän jatkoi: »Tämäkin mies oli Aabrahamin kadonnut poika. Minä, Ihmisen Poika, olen tullut etsimään ja pelastamaan juuri kadonneita.»

¹¹ Koska Jeesus nyt oli lähellä Jerusalemia ja ihmiset luulivat, että Jumalan valtakunta alkaisi pian, hän esitti tällaisen vertauksen oikaistakseen heidän käsitystään:

* **19:9-10** Sisältyy ajatukseen.

12 »Aatelismies lähti pitkälle matkalle valtakuntansa pääkaupunkiin, missä hänet kruunattaisiin oman alueensa kuninkaaksi.

13 Ennen lähtöään hän kutsui kymmenen palvelijaansa luokseen ja antoi heille kullekin leiviskän verran rahaa[†], että he sijoittaisivat sen mahdollisimman hyvin hänen poissaollessaan.

14 Osa kansasta kuitenkin vihasi häntä ja ilmoitti, ettei hyväksynyt häntä kuninkaakseen.

15 Palattuaan hän kutsui koolle ne kymmenen miestä, joille oli antanut rahaa, saadakseen selville miten he olivat toimineet ja kuinka paljon voittaneet.

16 Ensimmäinen mies oli päässyt erittäin hyvään tulokseen: hänellä oli alkupääomaan verrattuna rahaa kymmenkertaisesti.

17 'Hienoa, sinä olet hyvä työntekijä!' kuningas sanoi. 'Koska olet hoitanut vaatimattoman tehtävän uskollisesti, annan nyt johdettavaksesi kymmenen kaupunkia.'

18 Myös seuraavan miehen saavutus oli loistava – voitto oli viisinkertainen.

19 Kuningas sanoi: 'Hyvä, saat hallintaasi viisi kaupunkia.'

20 Kolmas mies sen sijaan palautti vain saman summan, jonka oli saanut. Hän selitti: 'Pidin sitä säästössä,

21 koska pelkäsin sinua. Sinun kanssasi on vaikea olla tekemisissä, kun sinä otat sellaistaikin mikä ei ole sinun ja korjaat sieltä mihin et ole kylvänyt.'

[†] 19:13 Vastasi noin sadan työpäivän palkkaa.

22 Kuningas huusi: 'Velto vätys! Sinua kohtaan olenkin kova, niin kuin sanoit. Jos kerran niin hyvin tiesit, millainen olen,

23 miksi et vienyt rahaani edes pankkiin, että olisin saanut nostaa sen korkoineen?'

24 Hän käski vieressä seisovien ottaa mieheltä rahat pois ja antaa sille, joka oli voittanut eniten.

25 'Mutta hänellähän on tarpeeksi ennestäänkin', he huomauttivat.

26 Kuningas vastasi: 'Aina käy niin, että ne, joilla on jo ennestäänkin, saavat lisää, ja ne joilla on vain vähän, menettävät senkin.

27 Ja nyt – tuokaa tänne kapinaan nousseet vastustajani ja teloittakaa heidät silmiäni edessä.'»

Jeesus lähestyy Jerusalemia

28 Lopetettuaan kertomuksensa Jeesus lähti kulkemaan oppilaidensa edellä Jerusalemia kohti.

29 Kun he tulivat Öljymäelle Beetfagen ja Betanin lähelle, Jeesus lähetti kaksi oppilastaan

30 edellään seuraavaan kylään. Heidän piti etsiä sieltä tien viereen sidottu aasinvarsa, jolla kukaan ei ollut vielä ratsastanut.

»Irrottakaa varsa ja tuokaa tänne», Jeesus pyysi.

31 »Jos joku kysyy, miksi otatte sen, sanokaa vain, että Herra tarvitsee sitä.»

32 Oppilaat löysivät täsmälleen sellaisen varsan, josta Jeesus oli puhunut.

33 Omistajat tulivat vaatimaan heiltä selitystä juuri kun he olivat irrottamassa varsaa.

»Mitä te oikein teette?» he kysyivät.

34 Oppilaat vastasivat: »Herra tarvitsee sitä!»

³⁵ He veivät varsan Jeesukselle ja riisuivat sen selkään vaatteitaan, ja Jeesus istui niille.

³⁶⁻³⁷ Myös väki levitti vaatteitaan tielle Jeesuksen eteen. Kun väkijoukko lähti laskeutumaan Öljymäen rinnettä, se rupesi kävellessään laulamaan ja ääneen ylistämään Jumalaa kaikista Jeesuksen tekemistä ihmeistä.

³⁸ »Kunnia Jumalan lähettämälle kuninkaalle! Eläköön kuningas! Taivaatkin iloitsevat! Kunnia taivaan Jumalalle!» ihmiset huusivat.

³⁹ Jotkut fariseukset huomauttivat väentungoksen keskeltä: »Opettaja, sinun pitäisi hillitä oppilaitasi, kun he huutavat tuollaista.»

⁴⁰ Jeesus vastasi: »Jos he olisivat hiljaa, nämä kivet puhkeaisivat huutamaan.»

⁴¹ Kun he yhä etenivät lähemmäksi Jerusalemia ja Jeesus näki kaupungin edessään, kyyneleet tulivat hänen silmiinsä.

⁴² Hän sanoi itkien: »Ikuinen rauha oli ulottuvillasi, mutta torjuit sen, ja nyt on liian myöhäistä.

⁴³ Vihollisesi piirittävät sinua, rakentavat vallin ympärillesi ja ahdistavat sinua joka puolelta.

⁴⁴ Sinut ja lapsesi murskataan, eivätkä vihollisesi jätä kiveä kiven päälle, sillä olet hylännyt mahdollisuuden, jonka Jumala sinulle antoi.»

Jeesus temppelissä

⁴⁵ Jeesus meni temppeliin ja alkoi ajaa kauppiaita pois myyntipöytiensä takaa.

⁴⁶ Hän huusi: »Raamattu sanoo: 'Minun tempelini on tarkoitettu paikaksi, jossa rukoillaan, mutta te olette tehneet siitä rosvoluolan.'»

⁴⁷ Tämän jälkeen hän opetti joka päivä tempelissä. Ylipapit, muut uskonnolliset johtajat ja vaikutusvaltaiset ihmiset alkoivat tosissaan miettiä, miten saisivat hänet hengiltä.

⁴⁸ He eivät kuitenkaan keksineet mitään, sillä kansa oli hänen puolellaan ja kuunteli tarkasti hänen jokaista sanaansa.

20

¹ Jeesus oli taas eräänä päivänä tempelissä opettamassa ja julistamassa hyvää uutista. Ylipappeja, lainopettajia ja muita kansan johtomiehiä tuli silloin kuulustelemaan häntä.

² He vaativat häntä selittämään, millä valtuudella hän oli ajanut kauppiaat tempelistä.

³ »Teen teille kysymyksen ennen kuin vastaan itse», Jeesus sanoi.

⁴ »Saiko Johannes valtuudet kastaa Jumalalta vai ihmisiltä?»

⁵ He pohtivat asiaa keskenään: »Jos sanomme, että Johanneksen sanoma oli taivaasta, hän kysyy, miksi sitten emme uskoneet siihen.

⁶ Jos taas sanomme, että Jumala ei lähettänyt Johannesta, kansa käy kimppuumme. Se kun uskoo vakaasti, että Johannes oli profeetta.»

⁷ Lopulta he vastasivat: »Emme tiedä.»

⁸ Jeesus puolestaan sanoi: »En minäkään sitten vastaa kysymykseenne.»

⁹ Hän alkoi taas puhua ihmisjoukolle. Se sai kuulla tällaisen vertauksen: »Mies istutti

viinitarhan, vuokrasi sen viininviljelijöille ja matkusti itse useiksi vuosiksi ulkomaille.

¹⁰ Viininkorjuuaikaan hän lähetti yhden miehistään maatilalle hakemaan osaa sadosta. Mutta vuokraajat pahoinpitelivät miehen, ja hän joutui lähtemään tyhjin käsin pois.

¹¹ Omistaja lähetti toisen miehen, mutta hänelle kävi yhtä huonosti.

¹² Vielä kolmaskin mies yritti suorittaa tehtävän: myös hänet hakattiin.

¹³ 'Mitä minä nyt teen?' omistaja mietti. Sitten hän keksi. 'Lähetän sinne oman rakkaan poikani. Häntä he nyt sentään kunnioittavat.'

¹⁴ Kun vuokraajat näkivät pojan, he sanoivat: 'Hän perii tilan isänsä kuoltua. Mutta nyt on meidän tilaisuutemme! Tapetaan poika, niin maa on meidän.'

¹⁵ He raahasivat omistajan pojan viinitarhan ulkopuolelle ja tappoivat hänet.

Mitä luulette omistajan tekevän?

¹⁶ Minä sanon sen teille: hän tulee, tuhoaa entiset vuokraajat ja vuokraa viinitarhan muille.»

Kuuntelijat väittivät vastaan: »Ei sellaista voi tapahtua.»

¹⁷ Jeesus vilkaisi heihin ja kysyi: »Mitä Raamattu sitten tarkoittaa sanoessaan, että rakentajien hylkäämästä kivistä tulee kulmakivi?»

¹⁸ Ja hän jatkoi: »Jokainen, joka kompastuu tuohon kiveen, ruhjoutuu. Ne, joiden päälle kivi kaatuu, murskautuvat.»

¹⁹ Kun ylipapit ja muut kansan uskonnolliset johtajat kuulivat hänen kertomuksensa, he

olisivat halunneet saada Jeesuksen heti vangituksi, sillä he tajusivat pahojen viininviljelijöiden tarkoittavan juuri heitä. Levottomuuksia peläten he eivät tahtoneet itse pidättää Jeesusta, vaan yrittivät saada hänet sanomaan jotain sellaista, josta Rooman maaherra saisi aiheen pidätykseen.

²⁰ He lähettivät Jeesuksen luo tarkkailijoitaan, jotka kysyivät muka vilpittömästi:

²¹ »Tiedämme, että opetuksesi on aina oikeaa etkä anna minkään horjuttaa itseäsi. Sinä opetat niin kuin Jumala tahtoo.

²² Sano meille, onko oikein maksaa veroja Rooman hallitukselle?»

²³ Jeesus näki heidän lävitseen ja sanoi:

²⁴ »Näyttäkää minulle kolikko. Kenen kuva ja nimi siinä on?»

He vastasivat: »Rooman keisarin.»

²⁵ Hän sanoi: »Antakaa keisarille kaikki, mikä hänelle kuuluu, ja myös Jumalalle kaikki, mikä hänelle kuuluu.»

²⁶ He eivät siis onnistuneet saamaan häntä ansaan väkijoukon edessä, ja ihmetellen Jeesuksen vastausta he vaikenivat.

²⁷⁻²⁸ Muutama saddukeusten puolueen jäsen tuli sitten esittämään hänelle asiaansa. Saddukeuksethan eivät uskoneet kuolleiden ylösnousemukseen. He sanoivat hänelle:

»Mooseksen laissa määrätään, että jos mies kuolee lapsettomana, hänen veljensä on mentävä naimisiin lesken kanssa ja yhteiset lapset tulevat kuolleen miehen nimiin.

29 Kuulimme perheestä, jossa oli seitsemän poikaa. Vanhin meni naimisiin ja kuoli lapsettomana.

30 Hänen veljensä solmi avioliiton lesken kanssa mutta kuoli myös ilman perillistä.

31 Kaikille veljeksille kävi samalla tavalla.

32 Lopulta vaimokin kuoli.

33 Olemme nyt ymmällä: kenen vaimo hänestä tulee kuoleman jälkeisessä elämässä, kun hän ehti olla kaikkien näiden veljesten kanssa naimisissa!»

34-35 Jeesus vastasi: »Avioliittoja solmitaan vain täällä maan päällä. Ne, jotka pääsevät kuoleman jälkeen ikuiseen elämään, eivät enää mene siellä naimisiin.

36 He eivät myöskään enää kuole. Tässä suhteessa he ovat kuin enkeleitä. He ovat Jumalan lapsia, sillä he ovat heränneet kuoltuaan uuteen elämään.

37-38 Itse asiassa te kysytte, onko ylösnousemusta. Ylösnousemuksesta todistavat jopa Mooseksen kertomukset. Kuvaillessaan, miten Jumala ilmestyi hänelle palavassa pensaassa, hän nimittää tätä 'Aabrahamin, Iisakin ja Jaakobin Jumalaksi'. Koska hän sanoo, että Herra on jonkun Jumala, hän tarkoittaa, että tuo henkilö on elossa eikä kuollut. Jumalan näkökulmasta katsoen kaikki ihmiset ovat elossa.»

39 »Hyvin sanottu!» totesivat paikalla olleet lainopettajat.

40 Kysymykset tyrehtyivät siihen.

41 Jeesus kysyi nyt vuorostaan heiltä: »Miksi Kristusta sanotaan Daavidin jälkeläiseksi?

42-43 Daavidhan kirjoitti itse psalmeissaan: 'Jumala sanoi Messiaalle, minun Herralleni: Istu oikealle puolelleni, kunnes alistan vihollisesi jalkojesi alle.'

44 Miten Messias voi olla sekä Daavidin poika että hänen Jumalansa?»

45 Sitten hän sanoi oppilailleen kaikkien kullen:

46 »Varokaa noita oppineita, jotka mielellään kulkevat hienoissa viitoissa ja haluavat, että ihmiset kumartelisivat heille kaduilla. He rakastavat kunniapaikkoja synagogissa ja juhlissa.

47 He rukoilevat pitkään ja näennäisen hartaina, mutta havittelevat kuitenkin leskien omaisuutta. Siksi heidän osakseen tulee Jumalan ankarin tuomio.»

21

1 Seisoessaan temppelissä Jeesus näki rikkaiden heittävän lahjojaan kolehtiarkkuun.

2 Sitten köyhä leski pudotti siihen kaksi pikkukolikkoa.

3 Jeesus sanoi: »Itse asiassa tämä leski antoi enemmän kuin kaikki muut yhteensä.

4 Toiset antoivat sellaista, mitä eivät itse tarvineet, mutta hän antoi kaiken, mitä hänellä oli.»

Jeesus puhuu tulevaisuudesta

5 Jotkut oppilaista ihastelivat temppelin kauniita rakennuskiviä ja sinne tuotuja lahjoja.

6 Mutta Jeesus sanoi: »Tulee aika, jolloin kaikki, mitä te nyt ihaillette, on soraläjänä.»

7 »Milloin niin käy, opettaja?» he kysyivät.
»Tapahtuuko se ilman ennakkovaroitusta?»

⁸ Jeesus vastasi: »Älkää antako johtaa itseänne harhaan. Moni väittää olevansa Messias* ja sanoo, että se aika on tullut. Älkää uskoko heitä!

⁹ Kun kuulette sodista ja kapinoista, älkää joutuko pakokauhun valtaan. Sotien täytyy tulla, mutta ne eivät merkitse välitöntä loppua.

¹⁰ Kansat ja valtiot hyökkäävät toisiaan vastaan.

¹¹ Tulee suuria maanjäristyksiä, kulkutaudit leviävät, monissa maissa on nälänhätää, ja taivaalla on pelottavia ilmiöitä.

¹² Ennen tätä kaikkea on erityinen vainon aika. Teitä viedään minun takiani synagogiin ja vankiloihin, kuninkaiden ja maaherrojen eteen.

¹³ Tästä on se hyöty, että saatte tilaisuuden todistaa minusta.

¹⁴ Älkää edeltäpäin huolehtiko, miten vastaatte syytöksiin.

¹⁵ Annan teille oikeat sanat ja viisauden, jonka edessä vastustajanne ovat sanattomia.

¹⁶ Jopa omat vanhempanne, veljenne, sukulaisenne ja ystävänne voivat ilmiäntää teidät. Muutamia teistä myös surmataan.

¹⁷ Kaikki vihaavat teitä, koska olette minun omiani.

¹⁸ Mutta teiltä ei katoa hiuskarvakaan,

¹⁹ ja kun pysytte lujina, voitatte ikuisen elämän.

²⁰ Kun näette sotajoukot Jerusalemin ympärillä, tiedätte, että sen tuhon hetki on tullut.

* **21:8** Sananmukaisesti: »tulee minun nimessäni».

21 Juudean asukkaiden on silloin lähdeävä kiireesti vuorille ja jerusalemlaisten yritettävä päästä pakoon; maalle lähteneiden ei kannata palata kaupunkiin.

22 Ne ovat Jumalan tuomion päiviä[†], jolloin vanhat profeettojen kirjoitukset toteutuvat.

23 Voi odottavia äitejä ja niitä, joilla on pieniä lapsia! Tämä maa on kovassa ahdingossa ja tätä kansaa vihataan.

24 Ihmisiä tapetaan raa'asti ja viedään suurin joukoin vankeuteen ja maanpakoon kaikkiin maailman maihin. Pakanat pitävät Jerusalemiä hallussaan, kunnes heidän aikansa päättyy Jumalan säätämällä hetkellä.

25 Myös auringossa, kuussa ja tähdissä on varoittavia merkkejä. Meret pauhaavat ja kansat ovat hämmentyneitä ja epätoivoisia.

26 Monien ihmisten rohkeus pettää, kun he tajuavat maapallon kauhean kohtalon; avaruuden tasapaino nimittäin järkkyy.

27 Silloin ihmiset näkevät minun[‡] tulevan pilvissä täynnä suurta kirkkautta ja voimaa.

28 Kun nämä kaikki alkavat toteutua, pysykää rohkeina ja katsokaa ylös: pelastumisenne on lähellä.»

29 Jeesus kertoi heille esimerkin: »Katsokaa viikunapuuta ja kaikkia muitakin puita.

30 Kun lehdet puhkeavat, teille ei tarvitse sanoa, että pian tulee kesä.

31 Kun tapahtumat, joita olen kuvaillut, alkavat vyöryä, voitte samalla tavoin luottaa siihen, että

[†] 21:22 Sananomukaisesti: »koston päiviä». [‡] 21:27 Sananomukaisesti: »Ihmisen Pojan».

Jumalan valtakunta on lähellä.

³² Olkaa varmat siitä, että kun näin tapahtuu, tämän ajan§ loppu on tullut.

³³ Minun sanani ovat ikuisesti totta, vaikka taivas ja maa lakkaisivat olemasta.

³⁴⁻³⁵ Olkaa valmiina, ettei äkillinen paluuni pääse yllättämään teitä! En tahtoisi nähdä teidän juhliivan ja juopottelevan huolettomina tai elävän kuin muut kaiken maailman murheiden painamina.

³⁶ Olkaa valppaat ja rukoilkaa, että jos suinkin mahdollista, voisitte ilmestyä eteeni tarvitsematta kokea noita kauhuja.»*

³⁷⁻³⁸ Jeesus tuli temppeliin joka päivä opettamaan ihmisiä, ja sankat kuulijajoukot alkoivat kokoontua sinne jo aikaisin aamulla. Yöt Jeesus vietti Öljymäellä.

22

Salaliitto Jeesusta vastaan

¹ Oli tulossa pääsiäinen – juhla, jonka aikana juutalaiset käyttivät vain happamatonta leipää.

² Ylipapit ja muut uskonnolliset johtomiehet suunnittelivat kiihkeästi Jeesuksen murhaa. Se piti vain tehdä niin, ettei syntyisi levottomuuksia: he pelkäsivät kansaa.

³ Sitten saatana meni Juudas Iskariotiin, joka oli yksi Jeesuksen kahdestatoista oppilaasta.

§ 21:32 Tai: »sukupolven». * 21:36 Tai: »rukoilkaa voimaa kaiken tulevan kestämiseen».

4 Tämä lähti ylipappien ja temppelivartion päälliköiden luo neuvottelemaan, miten saisi Jeesuksen helpoimmin heidän käsiinsä.

5 Nämä tulivat tietysti iloisiksi ja lupasivat maksaa Juudakselle.

6 Juudas alkoi odottaa sopivaa tilaisuutta; Jeesus olisi paras pidättää sellaisena hetkenä, jolloin hänen ympärillään ei olisi väkijoukkoja.

7 Oli pääsiäisviikon se päivä, jona pääsiäislammas teurastetaan ja syödään happamattoman leivän kanssa.

8 Jeesus lähetti Pietarin ja Johanneksen tekemään valmisteluja pääsiäisateriaa varten.

9 »Minne valmistamme sen?» he kysyivät.

10 Jeesus vastasi: »Kun tulette Jerusalemiin*, näette kadulla vesiruukkua kantavan miehen. Menkää samaan taloon kuin hänkin

11 ja sanokaa isännälle: 'Opettajamme pyytää, että näyttäisit meille vierashuoneen, jossa hän voisi syödä oppilaidensa kanssa pääsiäisaterian.'

12 Hän vie teidät suureen yläkerran huoneeseen. Kaikki on siellä kunnossa meitä varten. Valmistakaa ateria sinne.»

13 He menivät muiden edellä kaupunkiin, ja kaikki kävi niin kuin Jeesus oli sanonut. He kattoivat pääsiäisaterian.

Viimeinen ateria

14 Jeesus tuli jäljestä toisten kanssa, ja aterian alkamisaikaan he kaikki kävivät pöytään.

* **22:10** Sananmukaisesti: »kaupunkiin».

15 Jeesus sanoi: »Olen hartaasti odottanut, että saan syödä tämän pääsiäislampaan teidän kanssanne, ennen kuin joudun kärsimään.

16 Seuraavan kerran syön sitä vasta sitten, kun Jumalan valtakunnassa on toteutunut tällaisen aterian tarkoitus.»[†]

17 Hän otti viinimaljan käteensä, kiitti Jumalaa ja sanoi: »Ottakaa tämä ja juokaa siitä kaikki.

18 Nyt en enää juo viiniä, ennen kuin Jumalan valtakunta on tullut.»

19 Sitten hän tarttui leipään, ja kiitettyään siitä Jumalaa hän mursi sen palasiksi, antoi oppilailleen ja sanoi: »Tämä on ruumiini, jonka annan puolestanne. Syökää se minun muistokseni.»

20 Aterian jälkeen hän otti viinimaljan ja sanoi: »Tämä on uusi liitto, jonka Jumala tekee teidän kanssanne pelastaakseen teidät. Liitto vahvistetaan minun verelläni, jonka vuodatan uhrina puolestanne.»

21 Mutta meidän joukossamme istuu myös pettäjäni.

22 Minun§ on kuoltava. Se kuuluu Jumalan suunnitelmaan. Mutta sen ihmisen kohtalo on kauhea, joka minut pettää.»

23 Oppilaat kyselivät ihmeissään, kuinka kukaan heistä koskaan voisi tehdä sellaista.

[†] **22:16** Viittaa Jumalan valtakunnan lopulliseen toteutumiseen ja juhla-ateriaan kirkkaudessa. Ks. Luuk. 13:29. [‡] **22:20** Sananmukaisesti: »Tämä malja on uusi liitto veressäni, joka edestänne vuodatetaan». **§ 22:22** Sananmukaisesti: »Ihmisen Pojan».

24 Sitten he alkoivat kinastella siitä, kuka heistä pääsisi parhaaseen asemaan tulevassa valtakunnassa*.

25 Jeesus sanoi heille: »Tässä maailmassa määräilevät hallitsijat ja mahtimiehet kansoja kuin orjiaan, ja heitä sanotaan hyvän tekijöiksi.

26 Mutta teidän keskuudessanne on suurin se, joka palvelee parhaiten.

27 Tavallisesti isäntä istuu pöydässä ja edellyttää, että häntä palvellaan. Mutta nyt minä olen teidän palvelijanne.

28 Olette kuitenkin olleet minulle uskollisia näinä vaikeina päivinä.†

29 Isäni on tehnyt minusta kuninkaan, ja minä puolestani annan teille oikeuden

30 syödä ja juoda pöydässäni hänen valtakunnassaan. Saatte istua valtaistuimella ja tuomita Israelin kahtatoista heimoa.

31 Simon, Simon, saatana haluaisi seuloa teitä kuin vehnää,

32 mutta olen rukoillut puolestasi, ettet kokonaan menettäisi uskoasi. Kun olet katunut ja palannut taas luokseni, vahvista myös veljiesi uskoa.»

33 Simon sanoi: »Herra, minähän olen valmis menemään kanssasi vankilaan ja vaikka kuolemaankin.»

34 Mutta Jeesus sanoi: »Kuule nyt, Pietari! Jo tänä yönä, ennen kuin kukko aamulla kiekuu, sinä kolme kertaa kiellät edes tuntevasi minua.»

35 Sitten hän kysyi: »Miten tulitte toimeen, kun lähetin teidät ilman rahaa, laukkua ja

* 22:24 Sisältyy ajatukseen. † 22:28 Sananmukaisesti: »Olette pysyneet kanssani kiusauksissani».

ylimääräisiä vaatteita hyvää uutista julistamaan?»

He vastasivat: »Aivan hyvin.»

³⁶ »Jos teillä on laukku tai rahaa, ottakaa ne nyt mukaanne», hän sanoi. »Ellei teillä ole miekkaa, myykää vaatteenne ja ostakaa.

³⁷ Nyt nimittäin toteutuu minusta sanottu ennustus: 'Hänet tuomitaan rikollisena.' Kaikki, mitä profeetat ovat kirjoittaneet minusta, toteutuu.»

³⁸ He sanoivat: »Herra, meillä on kaksi miekkaa mukanamme.»

»Jo riittää», hän vastasi.

Jeesuksen pidätys

³⁹ Jeesus lähti oppilaidensa kanssa ulos ja meni tapansa mukaan Öljymäelle.

⁴⁰ Siellä hän kehotti: »Rukoilkaa Jumalaa, ettei kiusaus voittaisi[‡] teitä.»

⁴¹⁻⁴² Hän meni yksinään kivenheiton päähän heistä, painui polvilleen ja rukoili: »Jos tahdot, Isä, ota minulta tämä kärsimysten malja. Olen kuitenkin valmis kaikkeen, mitä sinä tahdot.»

⁴³ Taivaasta tuli silloin enkeli vahvistamaan häntä.

⁴⁴ Hän oli niin suuressa tuskassa, että hikoili veripisaroina.

⁴⁵ Lopulta hän nousi ja palasi oppilaidensa luo, mutta huomasi, että he olivat murheen uuvuttamina nukahtaneet.

⁴⁶ »Te nukutte!» hän sanoi. »Herätkää ja rukoilkaa Jumalaa, ettette lankeaisi, kun joudutte kiusaukseen.»

[‡] **22:40** Sananmukaisesti: »ettette joutuisi kiusaukseen».

47 Hänen vielä puhuessaan heitä lähestyi meluisa ihmisjoukko Juudas etunenässä. Juudas tuli Jeesuksen luo tervehtiäkseen häntä suudelmalla,

48 mutta Jeesus sanoi: »Suudelmallako sinä Messiaan kavallat?»

49 Kun muut oppilaat ymmärsivät, mitä oli tekeillä, he huusivat: »Opettaja, käytämmekö näitä miekkoja?»

50 Yksi heistä sivalsi ylipapin palvelijalta oikean korvan pois.

51 Mutta Jeesus sanoi: »Älkää enää tehkö vastarintaa.» Ja hän kosketti miehen korvaa ja paransi hänet.

52 Sitten hän sanoi ylipapeille, temppelevartion päälliköille ja väkijoukon kärjessä tulleille kansan johtomiehille: »Olenko minä rikollinen, kun te tulette ottamaan minua kiinni miekkojen ja seipäiden kanssa?

53 Miksi ette pidättäneet minua temppeleissä, kun olin siellä joka päivä? Mutta nyt on teidän ja saatanan voiton hetki.»

Pietari kieltää tuntevansa Jeesuksen

54 He ottivat hänet kiinni ja veivät ylipapin taloon. Pietari seurasi jäljessä.

55 Sotilaat sytyttivät keskelle pihaa nuotion ja istuivat sen ympärille lämmittelemään. Pietari meni heidän joukkoonsa.

56 Eräs palvelustyttö huomasi hänet tulen valossa ja alkoi tuijottaa häntä. Lopulta tyttö tokaisi: »Tuokin oli Jeesuksen kanssa!»

57 Pietari kielsi: »Minä en edes tunne koko miestä!»

58 Hetken kuluttua joku toinen katsoi häntä ja sanoi: »Kyllä sinä vain olet yksi heistä!»

»Varmasti en ole», Pietari vastasi.

59 Tuntia myöhemmin joku väitti taas: »Tiedän, että tuo mies on Jeesuksen oppilaita. Hehän ovat molemmat galilealaisiakin.»

60 Mutta Pietari kielsi: »En ymmärrä, mitä tarkoitat.» Ja silloin kiekui kukko.

61 Sillä hetkellä Jeesus kääntyi ja katsoi Pietariin. Tämä muisti äkkiä, mitä Jeesus oli sanonut: »Huomisaamuun kukonlauluun mennessä kiellät kolme kertaa tuntevasi minut.»

62 Pietari lähti pois pihalta katkerasti itkien.

63-64 Vartiosotilaat alkoivat pilkata Jeesusta. He sitoivat hänen silmänsä, iskivät häntä nyrkillä ja kysyivät: »Kuka sinua nyt löi, profeetta?»

65 He solvasivat häntä kaikin tavoin.

66 Aikaisin seuraavana aamuna kokoontui ylipappien ja muiden uskonnollisten johtomiesten muodostama neuvosto, juutalaisten korkein oikeus. Jeesus vietiin sen eteen

67-68 ja häntä vaadittiin ilmoittamaan, oliko hän Messias.

Jeesus vastasi: »Jos sanon teille, miten asia on, ette usko minua ettekä myöskään anna minun puhua.

69 Mutta pian istun§ kunniapaikalla kaikkivaltiaan Jumalan kirkkaudessa.»

70 Kaikki huusivat: »Sanot siis olevasi Jumalan Poika?»

§ 22:69 Sananmukaisesti: »Ihmisen Poika istuu».

Hän vastasi: »Te sanoitte sen nyt itse.»

⁷¹ He huusivat: »Tarvitsemmeko lisää todisteita? Tuo oli jo tunnustus.»

23

Jeesuksen oikeudenkäynti ja tuomio

¹ Koko neuvosto vei sitten Jeesuksen maa-herra* Pilatuksen luo.

² Siellä neuvoston jäsenet esittivät syytöksensä: »Tämä mies johtaa kansamme tuhoon, sillä hän kieltää maksamasta veroja Rooman hallinnolle ja väittää olevansa kuningas, meidän Messiaamme.»

³ Pilatus kysyi Jeesukselta: »Oletko sinä juutalaisten kuningas?»

»Olen, aivan niin kuin sanoit», Jeesus vastasi.

⁴ Pilatus kääntyi ylipappeihin ja kansaan päin: »Ei kai tätä voi pitää rikoksena?»

⁵ He hurjistuivat. »Hän saa aikaan mel-lakoita hallitusta vastaan missä vain liikkeukin – kaikkialla Juudeassa, Galileasta tänne asti.»

⁶ »Onko hän sitten galilealainen?» Pilatus kysyi.

⁷ Saatuaan myöntävän vastauksen Pilatus lähetti Jeesuksen Herodeksen luo, sillä Galilea kuului tämän hallintaan. Herodes sattui olemaan silloin Jerusalemissa.

⁸ Hän oli kuullut paljon Jeesuksesta ja ilahtui, kun sai nyt tilaisuuden nähdä hänet. Erityisesti Herodes toivoi, että hän tekisi jonkin ihmeen.

* **23:1** Sisältyy ajatukseen.

⁹ Herodes teki Jeesukselle kysymyksen toisensa perään, mutta tämä ei vastannut yhteenkään.

¹⁰ Ylipapit ja lainopettajat huusivat syytöksiä.

¹¹ Herodes ja hänen sotilaansa alkoivat pilkata Jeesusta. He pukivat hienon viitan hänen päälleen ja lähettivät hänet takaisin Pilatuksen luo.

¹² Herodes ja Pilatus olivat tätä ennen olleet vihamiehiä keskenään, mutta nyt heistä tuli ystäviä.

¹³ Pilatus kutsui ylipapit, lainopettajat ja muun joukon sisään

¹⁴ ja ilmoitti heille päätöksensä:

»Toitte tämän miehen luokseni ja syytitte häntä kapinan lietsomisesta Rooman hallitusta vastaan[†]. Olen nyt kuulustellut häntä ja todennut hänet syyttömäksi.

¹⁵ Herodes tuli samaan tulokseen ja lähetti hänet takaisin tänne. Tämä mies ei ole syylistynyt mihinkään, mikä vaatisi kuolemanrangaistusta.

¹⁶ Annan hänet ruuskittavaksi ja päästän siten vapaaksi.»

¹⁷ Oli tapana, että juhlan aikana vapautettiin se vanki, jonka kansa halusi.[‡]

¹⁸ Kansanjoukko alkoi huutaa: »Ei häntä, vaan päästä meille Barabbas!»

¹⁹ Barabbas oli vangittuna hallituksen vastaisen kapinan lietsomisesta ja murhasta.

[†] **23:14** Sananmukaisesti: »kansan kiihottamisesta». [‡] **23:17** Tätä jaetta ei kaikissa käsikirjoituksissa ole.

20 Pilatus yritti vielä puhua väkijoukolle, sillä hän tahtoi vapauttaa Jeesuksen.

21 Mutta ihmiset huusivat: »Ristiinnaulitse! Ristiinnaulitse!»

22 Pilatus vetosi heihin vielä kolmannen kerran: »Minkä rikoksen hän on tehnyt? En ole todennut mitään sellaista, mistä voisın tuomita hänet kuolemaan. Annan ruoskia hänet ja päästän sitten vapaaksi.»

23 Mutta ihmiset huusivat yhä hurjemmin, että Jeesuksen oli kuoltava, ja lopulta heidän huutonsa pääsivät voitolle.

24-25 Pilatus antoi periksi ja lähetti Jeesuksen kuolemaan. Hän myös päästi Barabbaan vapaaksi, kuten he vaativat. Jeesukselle hän antoi heidän tehdä mitä tahtoivat.

26 Kun Jeesusta vietiin surmattavaksi, tiellä tuli vastaan kyreneläinen Simon. Hän oli palaa-massa maalta Jerusalemiin, ja nyt hänet pantiin kantamaan Jeesuksen ristiä.

27 Suuri joukko ihmisiä kulki Jeesuksen perässä. Mukana oli useita surun murtamia naisia.

28 Jeesus kääntyi sanomaan heille: »Jerusalemin tyttäret, älkää itkekö minua, vaan itseänne ja lapsianne.

29 Tulee aika, jolloin pidetään onnellisina niitä naisia, joilla ei ole lapsia.

30 Ihmiset toivovat silloin, että vuoret murskaisivat heidät alleen ja maa peittäisi heidät.

31 Jos tällaista tapahtuu minulle, joka olen elävä puu, miten käykään teidän?»§

Jeesus ristiinnaulitaan

32-33 Kaksi rikollista vietiin Jeesuksen kanssa teloitettavaksi niin sanotulle Pääkallonpaikalle. Siellä kaikki kolme ristiinnaulittiin – Jeesus keskimmäiseen ristiin ja rikolliset hänen kummallekin puolelleen.

34 Jeesus sanoi: »Isä, anna näille ihmisille anteeksi, sillä he eivät tiedä, mitä tekevät.»

Sotilaat arpoivat keskenään hänen vaatteensa.

35 Ihmisjoukko seiso i ristiin ympärillä katselemassa. Juutalaisten johtomiehet naureskelivat pilkallisina: »Hän oli hyvä auttamaan ihmisiä. Pelastakoon nyt itsensäkin, jos kerran on Jumalan valitsema Messias.»

36 Myös sotilaat pilkkasivat häntä. He tarjosivat hänelle juotavaksi hapanviiniä

37 ja huutelivat: »Pelasta itsesi, jos olet juutalaisten kuningas!»

38 Hänen yläpuolelleen ristiin kiinnitettiin kilpi: »Juutalaisten kuningas.»

39 Toinen hänen vierellään riippuvista rikollisista alkoi pilkata häntä: »Sinähän olet Messias? Auta nyt äkkiä itseäsi ja meitä myös.»

40-41 Mutta toinen rikollinen keskeytti hänet moittivasti: »Etkö pelkää Jumalaa edes kuoltessasi? Meidän on kuoltava, koska olemme tehneet pahaa, mutta tämä mies on syytön.»

§ 23:31 Sananmukaisesti: »Jos näin tehdään tuoreessa puussa, mitä tapahtuukaan kuivassa?»

⁴² Sitten hän sanoi: »Jeesus, muista minua, kun tulet valtakuntaasi.»

⁴³ Jeesus vastasi: »Lupaan, että olet tänään kanssani paratiisissa.»

⁴⁴ Oli keskipäivä, mutta äkkiä koko maa pimeni kolmeksi tunniksi.

⁴⁵ Aurinkoa ei näkynyt. Yhtäkkiä* tempelien pyhintä osaa erottava raskas verho repesi keskeltä halki.

⁴⁶ Sitten Jeesus huusi: »Isä, minä annan henkeni sinun käsiisi!» Ja niin hän kuoli.

⁴⁷ Kun teloituksia johtava roomalainen upseeri näki, mitä oli tapahtunut, hän antoi kunnian Jumalalle ja sanoi: »Tämä oli varmasti Jumalan mies.»

⁴⁸ Kun ristiinnaulitsemista seuranneet ihmiset näkivät Jeesuksen kuolleen, he palasivat murheellisina kotiin.

⁴⁹ Jeesuksen ystävät seisoivat jonkin matkan päässä katselemassa. Heidän joukossaan olivat Jeesuksen mukana Galileasta tulleet naiset.

⁵⁰⁻⁵¹⁻⁵² Joosef – juutalaisten suuren neuvoston jäsen Juudean Arimatiasta – meni pyytämään Pilatukselta, että saisi ottaa Jeesuksen ruumiin ristiltä. Joosef oli Jumalan tahtoa kyselevä mies, joka odotti Messiaan tuloa. Hän ei ollut yhtynyt muiden kansanjohtajien päätöksiin.

⁵³ Hän otti nyt Jeesuksen ruumiin, kääri sen suureen liinaan ja vei kallioon hakattuun, käyttämättömään hautaan.

⁵⁴ Silloin oli perjantai-iltapäivä ja sapatinvietto alkamassa.

* **23:45** Sisältyy ajatukseen.

55 Galilealaiset naiset seurasivat hautausta kauempaa.

56 Sitten he menivät kotiinsa ja valmistivat tuoksuvia voiteita hautausta varten. Sapatin he lepäsivät, niin kuin laki vaati.

24

»Hän on taas elossa!«

¹ Hyvin aikaisin sunnuntaiamuna naiset lähtivät haudalle mukanaan valmistamansa voiteet.

² Perille tultuaan he huomasivat, että haudan suuta peittänyt valtava kivi oli vieritetty syrjään.

³ He menivät sisään – mutta Jeesuksen ruumista ei ollut missään!

⁴ Hämmästyneinä he seisoivat siinä kysellen, mitä ruumiille oli voinut tapahtua. Yhtäkkiä heidän eteensä ilmestyi kaksi miestä, joilla oli häikäisevän kirkkaat vaatteet.

⁵ Kauhuissaan naiset painuivat maahan olentojen eteen.

Miehet kysyivät: »Miksi etsitte haudasta häntä, joka elää?

⁶ Ei hän ole täällä. Hän elää, hän on noussut kuolleista! Ettekö muista, mitä hän puhui teille Galileassa?

⁷ Hänhän kertoi, että Messias* joutuu syntisten käsiin ja hänet ristiinnaulitaan, mutta kolmantena päivänä hän nousee kuolleista.»

⁸ Jeesuksen puhe palautui naisten mieleen.

* 24:7 Sananmukaisesti: »Ihmisen Poika».

⁹ He ryntäsivät haudalta takaisin Jerusalemiin[†] ja kertoivat tapahtuneesta Jeesuksen yhdeksitoista oppilaalle ja kaikille muille, joita tapasivat.

¹⁰ Haudalla käyneiden naisten joukossa olivat Maria Magdaleena, Johanna ja Jaakobin äiti Maria.

¹¹ Miehet sanoivat: »Älkää nyt tyhjiä houriko!» eivätkä uskoneet naisten kertomusta.

¹² Pietari kuitenkin lähti heti juoksujalkaa haudalle. Kurkistaessaan sisään hän näki vain käärinliinat. Hän palasi kotiin ja oli aivan ymmällään siitä, mitä oli nähnyt.

¹³ Samana sunnuntaina kaksi Jeesuksen oppilasta oli menossa Emmauksen kylään, joka on melkein kahdentoista kilometrin päässä Jerusalemistä.

¹⁴ He keskustelivat kulkiessaan Jeesuksen kuolemasta.

¹⁵ Äkkiä Jeesus itse liittyi heidän seuraansa,

¹⁶ mutta he eivät tunteneet häntä.

¹⁷ »Teillä taitaa olla menossa syvälinen keskustelu», hän sanoi. »Mistä te puhutte?»

He pysähtyivät murheellisen näköisinä.

¹⁸ Kleopas, toinen miehistä, vastasi: »Sinä olet varmaan ainoa ihminen koko Jerusalemissa, joka et tiedä, mitä siellä on viime päivinä tapahtunut.»

¹⁹⁻²⁰ »Mitä sitten?» Jeesus kysyi.

He kertoivat: »Ylipapit ja muut johtajat pidättivät Jeesuksen, sen nasaretilaisen miehen,

[†] **24:9** Sananmukaisesti: »palattuaan haudalta».

joka oli profeetta, Jumalan ja ihmisten kunnioittama. Hän teki valtavia ihmeitä ja oli ainutlaatuinen Jumalan sanan opettaja. Mutta kuitenkin hänet tuomittiin kuolemaan ja ristiinnaulittiin.

²¹ Me olimme toivoneet, että hän olisi ollut Messias, joka vapauttaa Israelin.

Nyt on kolmas päivä hänen kuolemastaan,
²²⁻²³ ja me olemme aivan ihmeissämme siitä, mitä muutamat joukkoomme kuuluvat naiset ovat kertoneet. He menivät aikaisin tänä aamuna haudalle ja kertoivat palattuun jotain aivan merkillistä: Jeesuksen ruumis oli kadonnut ja he olivat nähneet enkeleitä, joka olivat sanoneet Jeesuksen elävän!

²⁴ Jotkut miehistä juoksivat varmistamaan tietoa, ja Jeesuksen ruumis oli tosiaan kadonnut, niin kuin naiset väittivät.»

²⁵ Silloin Jeesus sanoi heille: »Voi, miten vastahakoisia te olette uskomaan sitä, mitä profeetat ovat kirjoittaneet!

²⁶ Eivätkö he ennustaneet selvästi, että Messias kärsisi kaiken tämän, ennen kuin hänen kirkkautensa aika alkaisi?»

²⁷ Sitten Jeesus selitti heille kaiken, mitä profeetat olivat Mooseksesta alkaen eri raamatunkohdissa hänestä sanoneet.

²⁸ He olivat jo lähellä matkansa päämäärää, Emmausta. Jeesus oli jatkavinaan matkaa,

²⁹ mutta he pyysivät häntä luokseen yöksi, koska oli jo myöhä. Hän jäi.

³⁰ Kun he kävivät illalliselle, Jeesus siunasi ruuan. Hän otti käteensä leivän, mursi sen palasiksi ja antoi oppilailleen.

31 Silloin nämä äkkiä tunsivat hänet, mutta samassa hän jo katosi heidän näkyvistään.

32 He muistivat nyt, miten he olivat innostuneet, kun Jeesus puhui heidän kanssaan tiellä ja selitti heille Raamattua.

33-34 Viivyttelämättä he lähtivät takaisin Jerusalemiin. Jeesuksen yksitoista lähintä oppilasta ja muut seuraajat olivat siellä koolla ja kertoivat heti uutisen: »Herra on todella noussut kuolleista! Hän on ilmestynyt Pietarille!»

35 Tulijat puolestaan kertoivat, mitä tiellä oli tapahtunut ja miten he olivat tunteneet Jeesuksen, kun tämä mursi leipää.

36 He eivät olleet ehtineet vielä lopettaa, kun Jeesus äkkiä seiso i itse heidän keskellään ja tervehti heitä.

37 Koko joukko pelästyi valtavasti; he luulivat näkevänsä hengen.

38 »Miksi pelästyitte?» Jeesus kysyi. »Miksi ette usko, että minä todella olen tässä?»

39 Katsokaa käsiäni ja jalkojani! Koskettakaa minua, niin uskotte, etten ole henki. Eihän hengellä ole ruumista niin kuin minulla.»

40 Hän näytti heille käsissään ja jaloissaan olevat naulanjäljet‡.

41 He olivat suunnattoman iloisia, mutta epäröivät vieläkin. Silloin hän kysyi: »Onko teillä mitään syötävää?»

42 He antoivat hänelle palasen paistettua kalaa,

43 ja hän söi sen heidän katsellessaan.

‡ 24:40 Sisältyy ajatukseen.

44 Sitten hän kysyi: »Ettekö muista, kuinka puhuin teille siitä, että kaikki toteutuu, mitä Mooseksen ja profeettojen kirjoissa ja psalmeissa on sanottu minusta?»

45 Kun hän oli saanut heidät lopulta ymmärtämään nuo raamatunkohdat,

46 hän sanoi: »Jo kauan sitten on kirjoitettu, että Messiaan täytyy kärsiä ja kuolla ja että hän nousee kolmantena päivänä kuolleista.

47 Pelastussanoma on vietävä Jerusalemissa kaikille kansoille: jokainen, joka kääntyy minun puoleeni, saa syntinsä anteeksi.

48 Te olette saaneet nähdä ennustusten toteutuvan.

49 Lähetän teille Pyhän Hengen, jonka Isäni on luvannut. Älkää vielä lähtekö liikkeelle, vaan odottakaa tässä kaupungissa, kunnes saatte taivaasta Pyhän Hengen* voiman.»

50 Myöhemmin Jeesus vei heidät Betanian lähelle, kohotti kätensä ja siunasi heidät.

51 Silloin hän alkoi nousta ylöspäin, ja hänet otettiin taivaaseen.

52 Maassa polvillaan oppilaat ylistivät Jeesusta. He palasivat Jerusalemiin suunnattoman iloisina

53 ja ylistivät jatkuvasti temppeleissä Jumalaa.

§ 24:49 Sisältyy ajatukseen.

* 24:49 Sisältyy ajatukseen.

Biblica® Avoin Elävä uutinen: Uusi testamentti vapaasti kerrottuna
The New Testament in Finnish: Biblica® Avoin Elävä uutinen: Uusi testamentti vapaasti kerrottuna

copyright © 1976 Biblica, Inc.

Language: Suomi (Finnish)

Contributor: Biblica, Inc.

Biblica® Avoin Elävä uutinen: Uusi testamentti vapaasti kerrottuna™
© 1976 by Biblica, Inc.

Biblica® Open Finnish Living News New Testament™

Copyright © 1976 by Biblica, Inc.

“Biblica” on Biblica, Inc:n Yhdysvaltojen Patenti- ja rekisterivirastossa rekisteröimä tavaramerkki. Tavaramerkin käyttö on luvanvaraista.

“Biblica” is a trademark registered in the United States Patent and Trademark Office by Biblica, Inc. Used with permission.

Creative Commons License

Tämä teos on saavutettavissa Creative Commons Nimeä-JaaSamoin Kansainvälinen-lisenssin (CC BY-SA) mukaisesti. Tarkastele lisenssiä osoitteessa <http://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0> tai lähetä postia osoitteeseen Creative Commons, PO Box 1866, Mountain View, CA 94042, USA.

Biblica® on Biblica, Inc:n rekisteröimä tavaramerkki, jonka käyttö edellyttää Biblica, Inc:n kirjallista lupaa. CC BY-SA -lisenssin ehtojen mukaisesti tämän teoksen saa kopioida ja jakaa muokkaamattomana sikäli kuin Biblica®-tavaramerkin loukkaamattomuus säilyy. Jos tästä teoksesta luodaan muokattu versio, kopio tai käännös eli johdannaisteos, Biblica®-tavaramerkki on poistettava näkyvistä. Johdannaisteoksessa on ilmoitettava tehdyt muutokset, ja alkuperäisteokseen on viitattava seuraavasti: “Biblica, Inc:n julkaisema alkuperäisteos on avoimesti saavutettavissa osoitteissa www.biblica.com ja open.bible.”

Copyright-ilmoituksen on oltava näkyvissä nimiö- tai copyright-lehdellä seuraavasti:

Biblica® Avoin Elävä uutinen: Uusi testamentti vapaasti kerrottuna™
© 1976 by Biblica, Inc.

Biblica® Open Finnish Living News New Testament™

Copyright © 1976 by Biblica, Inc.

“Biblica” on Biblica, Inc:n Yhdysvaltojen Patenti- ja rekisterivirastossa rekisteröimä tavaramerkki. Tavaramerkin käyttö on luvanvaraista.

“Biblica” is a trademark registered in the United States Patent and Trademark Office by Biblica, Inc. Used with permission.

Johdannasteoksen on oltava saavutettavissa samalla lisensillä (CC BY-SA).

Teoksesta laaditusta käännöksestä voidaan niin haluttaessa ilmoittaa Biblica, Inc:lle osoitteessa <https://open.bible/contact-us>.

This work is made available under the Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License (CC BY-SA). To view a copy of this license, visit <http://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0> or send a letter to Creative Commons, PO Box 1866, Mountain View, CA 94042, USA.

Biblica® is a trademark registered by Biblica, Inc., and use of the Biblica® trademark requires the written permission of Biblica, Inc. Under the terms of the CC BY-SA license, you may copy and redistribute this unmodified work as long as you keep the Biblica® trademark intact. If you modify a copy or translate this work, thereby creating a derivative work, you must remove the Biblica® trademark. On the derivative work, you must indicate what changes you have made and attribute the work as follows: “The original work by Biblica, Inc. is available for free at www.biblica.com and open.bible.”

Notice of copyright must appear on the title or copyright page of the work as follows:

Biblica® Avoin Elävä uutinen: Uusi testamentti vapaasti kerrottuna™

© 1976 by Biblica, Inc.

Biblica® Open Finnish Living News New Testament™

Copyright © 1976 by Biblica, Inc.

“Biblica” on Biblica, Inc:n Yhdysvaltojen Patentti- ja rekisterivirastossa rekisteröimä tavaramerkki. Tavaramerkin käyttö on luvanvaraista.

“Biblica” is a trademark registered in the United States Patent and Trademark Office by Biblica, Inc. Used with permission.

You must also make your derivative work available under the same license (CC BY-SA).

If you would like to notify Biblica, Inc. regarding your translation of this work, please contact us at <https://open.bible/contact-us>.

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution Share-Alike license 4.0.

You have permission to share and redistribute this Bible translation in any format and to make reasonable revisions and adaptations of this translation, provided that:

You include the above copyright and source information.

If you make any changes to the text, you must indicate that you did so in a way that makes it clear that the original licensor is not necessarily endorsing your changes.

If you redistribute this text, you must distribute your contributions under the same license as the original.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

Note that in addition to the rules above, revising and adapting God's Word involves a great responsibility to be true to God's Word. See Revelation 22:18-19.

2023-04-08

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 24 Jan 2025 from source files dated 9 Apr 2023

8f5d171b-f483-57b6-a44d-1bcebc5055ec